

Viața noastră

Revistă trimestrială a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad
Nr. 7 - Martie 2012
Președinte: Nicolaie MIHAI

EVENIMENTE NOI

de la data apariției ultimului număr al revistei

„Viața noastră” din decembrie 2011

Lucica BURGHELEA,
contabil pensionar

Acum, la sfârșitul unui an, când facem o analiză retrospectivă a evenimentelor la care am fost autori și am participat direct, putem afirma că în această perioadă, marcată de criza financiară și economică, peste care s-a suprapus

criza socială și morală din societatea noastră, în acest context, putem aprecia că instituția noastră a jucat un rol deosebit în viața celor 28.412 membri care au beneficiat de serviciile noastre.

În anul 2011, tot mai multe persoane și-au îndreptat atenția către noi. Cert este că rămânem, și în timp de restriște, un sprijin sigur pentru cei cu venituri mici. Numai așa, ajutându-ne unii pe alții, putem lupta împreună cu vremurile și cu bătrânețea. Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor, „Elena Cuza” Bârlad a acționat în permanență pentru protecția pensionarilor, rezolvând cât mai operativ problemele personale cu care se confruntă membrii noștri. Pe lângă modalitățile și mijloacele prin care această instituție vine în sprijinul membrilor (ajutoare rambursabile cu dobânzi convenabile, ajutoare nerambursabile, ajutoare bănești pentru tratament constând în compensarea parțială a costului biletului pentru stațiuni, ajutoare bănești în caz de deces, reduceri substanțiale la prestări servicii, cabinete medicale, ateliere, magazine economat și produse naturiste) începând cu data de 1 ianuarie 2012, conducerea Casei a hotărât **micșorarea dobânzilor** la împrumuturi acordate, după cum urmează: până la 1.000 lei - 6%, între 1.001 - 3.000 lei - 7%, între 3.001-6.000 lei - 8%, între 6.001-10.000 lei - 9%, între 10.001 - 15.000 lei - 10%, peste 15.000 - 12%.

Începând cu data de 1 ianuarie 2012, a început desfășurarea adunărilor generale la Agențiile: Unțești, Ciocani, Fălciu, Bogdănești, Grivița. În luna martie va avea loc Adunarea generală la Fălciu, iar la 20 aprilie, la Bârlad, se vor desfășura lucrările Consiliului Național al Federației Naționale, „Omenia” a C.A.R.P. – urilor din România.

La biroul de audiențe al Casei de Ajutor Reciproc s-au prezentat mai mulți membri care au solicitat deschiderea unor agenții în diverse comune, care să deservească și satele componente, precum și alte localități limitrofe, motivând scutirea membrilor de a se deplasa la centru și evitarea unor cheltuieli ocazionale cu deplasarea, prezentarea giranților, întrucât majoritatea membrilor au venituri mici. Consiliul Director a apreciat că sunt cerințe și posibilități ca astfel de filiale să fie înființate. Recent, pe lângă agențiile existente, s-au deschis la: Frunțișeni, Mălușteni, Alexandru Vlahuță, Raiu, Florești, numărul total ajungând la 32 de agenții. Totodată s-a mărit și numărul magazinelor economat (Ciocani, Băcani, Banca, Blăgești, Bogdănești, Fălciu, Floreni, Ivești, Roșiești, Voinești, Zorleni, Slănic-Moldova, Bârlad). Majoritatea acestor agenții, și mai ales unde sunt magazine economat, au fost dotate cu sisteme de alarmă, gratis la geamuri, uși, case de marcat, rafturi, panouri publicitare și tot ceea ce este necesar pentru buna desfășurare a activității.

Având în vedere creșterea numărului de membri și a solicitării într-un număr tot mai mare de efectuare a ecografiei de la cabinetul

nostru, s-a deschis campania, „Ajutați-ne să cumpărăm un ecograf”, deoarece ecograful deținut actualmente de Casa de Ajutor Reciproc „Elena Cuza” Bârlad, nu îndeplinește caracteristicile unui ecograf util pentru o examinare corectă.

Se impune achiziționarea acestui ecograf performant. Campania se desfășoară în perioada 01.02.2012 – 31.12.2013.

Biroul de audiențe, înființat pentru prima dată la Casa de Ajutor Reciproc „Elena Cuza” Bârlad de președintele Casei, a dat posibilitatea rezolvării problemelor urgente ale membrilor: în anul 2010 - 803 audiențe, acordate de președintele Mihai Nicolaie; 2011 - 1.456 audiențe, acordate de președintele Mihai Nicolaie; 2010 - 193 audiențe, acordate de consilieri; 2011 - 804 audiențe, acordate de consilieri.

De la nr.6 (decembrie 2011) al revistei, a avut loc o serie întreagă de evenimente, pe care le enumerăm: la 1 decembrie 2011, „Ziua națională a României”, s-a desfășurat crosul membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor și a Sindicatului Liber al Pensionarilor, ocazie cu care s-au acordat premii, medalii, tricouri și diplome; la 17.12.2011 a avut loc spectacolul festiv, „Deschide ușa, creștine!” la care au participat ansamblul coral feminin „Crizantema” al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor, grupul „Melodi” al Școlii de Muzică și Arte Plastice „N.N. Tonitza” Bârlad, formația de dansuri populare „Mugurelul” al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Bârlad. Tot cu această ocazie, colonelul în rezervă Staș Ion a interpretat la muzicuță cântece dedicate sărbătorilor de iarnă; în preajma sărbătorilor de Crăciun s-au acordat membrilor Casei bilete la spectacolul „Ne-am născut într-o colindă”, susținut de Fuego, la care conducerea Casei a aprobat 168 ajutoare nerambursabile sub forma unui bilet la spectacolul festiv în valoare de 25 lei de persoană; tot cu ocazia sărbătorilor de iarnă s-au acordat ajutoare nerambursabile pentru membrii fideli ai Casei, organizându-se o serbare susținută de formațiile „Mugurelul” și a Școlii de Muzică „N.N. Tonitza” Bârlad; ajutoare nerambursabile s-au acordat sub formă de pachete cu produse de bază (alimente, fructe) pentru copiii bolnavi de HIV; Revelionul anului 2012 a fost organizat de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor, împreună cu Primăria Bârlad, la care au participat un număr de 311 membri ai Casei, cărora li s-au decontat suma de 12.440 lei de instituția noastră, drept ajutoare de sărbători în valoare de 40 lei de persoană; la începutul lunii ianuarie 2012 a avut loc simpozionul „Unirea Principatelor și Alexandru Ioan Cuza”, dedicat zilei de 24 ianuarie; un alt simpozion, „Hipoacuzia”, o problemă medicală și socială foarte des întâlnită la persoanele de vârstă a treia, a fost susținut în data de 28 ianuarie 2012 de Director Medical RomSound, Marina Prunea.

Pe lângă membrii Casei au participat specialiști ai orașului Bârlad: dr. ORL Popa Vasile, dr. ORL Angheluță Cătălin, dr. Mincă Mihail, dr. Izvoranu Constantin, dr. Pasăre Claudia.

Cu ocazia Zilei Femeii, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad va organiza spectacolul sub denumirea „Șezătoarea Primăverii”, care va avea loc la Casa de Cultură „George Tutoveanu” Bârlad, în ziua de 4 martie 2012.

În concluzie, considerăm că indiferent de vârstă, profesie, preocupări, participarea la astfel de festivități, activități culturale specifice vârstnicilor, instruire pe diferite teme, simpozioane, persoanele de vârstă a treia vor avea o viață activă, acestea nemaisocotindu-se în afara societății, ba, dimpotrivă, vor putea împărtăși din experiența lor de-o viață, mărind astfel șansa realizării unei solidarități sociale autentice.

Anul european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații

E aproape fatal ca orice membru al societății, care în limita stabilită de legile timpului a muncit într-un domeniu profesional, social, politic, la stat sau la privat, să iasă, așa cum se spune, **la pensie**, societatea asigurându-i existența viageră printr-o sumă valorică stabilită, mai ales, de contribuția lunară la asigurările sociale.

Dintr-o perioadă a responsabilităților, care a durat zeci de ani, treci dintr-odată în alta în care statutul ți se modifică, iar răspunderile devin facultative. Ești, aparent, mai liber, unii chiar socotind că, intrând în vârsta a 3-a, devin inutili și, după expresia unora, „expirați”. De experiența lor pare a nu avea nimeni nevoie, consultațiile profesionale se răresc și, ca să fii „la modă”, crește numărul vizitelor la medicul de familie. Psihologic, unii chiar sunt demoralizați și așteaptă nici ei nu știu ce. Destui însă încearcă să se facă utili, în moduri diferite și în cote variabile.

Adevărul este că o asemenea energie, înmagazinată în ani mulți de experiență, ar putea fi „exploatată” de societate, mai ales dacă generațiile care vin ar conștientiza mai mult realitatea aceasta.

Probabil și din acest considerent, foruri internaționale competente și responsabile au hotărât ca anul 2012 să fie decretat **AN EUROPEAN AL ÎMBĂTRÂNIRII ACTIVE ȘI AL SOLIDARITĂȚII ÎNTRE GENERAȚII**. Generoasă intenție, conștientă și responsabilă formulare!

Îmbătrânirea activă nu trebuie însă să coincidă cu ieșirea la pensie, ci ar trebui să se interfereze cu ultima parte a perioadei active, continuând apoi cât potențele fizice și intelectuale ale pensionarului permit. Evident, pentru asta e nevoie de ceea ce noi numim **solidaritate între generații**, aceasta însemnând și o responsabilizare reciprocă: cei **activi** și cei, aparent, **inactivi**. Adică, mai la îndemâna înțelegerii: acceptarea de către cei dintâi și implicarea celor din urmă. În afara acestei percepții, nici nu s-ar putea înfăptui **solidaritatea**. Numai așa vom învăța să ne bucurăm de viață în orice împrejurare, aceasta însemnând a trăi două vieți! Fiindcă, stimați cititori, ceea ce nu strică cetății, adică obștii sau comunității, nu strică nici cetățeanului.

O formulă de solidaritate credem noi că este **Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor**, care, la Bârlad, poartă numele „Elena Cuza”, cu atât mai mult cu cât membrii Casei nu e obligatoriu să fie numai pensionarii, ci și alții, ca de pildă „copii majori incapabili de muncă, aflați în întreținerea pensionarilor sau a beneficiarilor de ajutor social” (art. 4, al. C din Legea 540/27 sept. 2002).

Cum funcționează solidaritatea? Prin acordarea de împrumuturi nerambursabile, ajutoare nerambursabile și ajutoare pentru acoperirea unor cheltuieli cu înmormântarea foștilor membri, organizarea de activități culturale, artistice, turistice și de agrement, prestarea de servicii contra unor tarife reduse, înființarea de magazine, ateliere, efectuarea

Proc. Nicolaie MIHAI
Președinte CARP „Elena Cuza”
Bârlad

de servicii funerare, prestarea unor servicii medicale contra unor tarife reduse etc., etc., etc.

La nivel central, a fost înființată, în scopurile amintite mai sus, **Federația Națională „Omenia” a CARP din România**, tocmai pentru a veni în sprijinul persoanelor de vârsta a treia și a încuraja îmbătrânirea activă și solidaritatea între generații.

Ca o recunoaștere a activității Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad, a eforturilor Consiliului Director și ale consilierilor aleși de adunarea generală, s-a hotărât ca în ziua de **20 aprilie, 2012, ora 10**, la Bârlad să se desfășoare lucrările **Consiliului Național al Federației Naționale „Omenia” a CARP din România**.

Alegerea Bârladului e și un merit al nostru, explicat prin activitatea trecută, dar și o responsabilitate crescută pentru ceea ce avem de făcut și realizat în viitor.

„NOBLEȚE”

Comisar șef, **Vasile CHELARU**

Pe o clădire transformată prin priceperea unui arhitect într-un restaurant modern, zugrăvită într-un alb imaculat ce se identifica, în aceste zile, perfect cu nămeții ce împodobesc orașul, este scris cu litere mari, negre, cuvântul „NOBLESSE”. Eram însoțit de fiul meu, care, oprindu-se pentru câteva clipe și a privi cu admirație imobilul parcă transformat peste noapte, dintr-o veche centrală termică, încerca să silabisească cuvântul, în mod cert nou pentru el. Mă amuza seriozitatea cu care într-un târziu, după o încercare mai stângace, reuși să pronunțe „Noblesse”. A urmat întrebarea pe care de altfel o așteptam, fiind obișnuit cu insistențele lui de a-i lămuri unele cuvinte, interes specific celor 9 anișori ai săi, exprimat cu o inocență ce-mi stârnește sentimente atât de plăcute, pe care cu greu le-am putea descrie.

– Tată, ce înseamnă „noblesse”?

Grăbit să răspund la întrebare, am încropit o frază legată de însușirile sufletești ale omului ce-l pot încadra în limitele definiției date de dicționarul explicativ al limbii române. Cu toată strădania mea, rezultatul a fost nesatisfăcător.

– Eu tot nu am înțeles!

– Bine, hai să încercăm altfel. „Noblețea” este ceva ce nu se poate cumpăra, nu se poate împrumuta, nu se poate transforma. Este ceva ce există în interiorul nostru și ne îndeamnă să facem

lucruri atât de firești și în același timp atât de mărețe!... Iată, îți voi da câteva exemple ce mi-au venit în gând, pe care le-am apreciat, iar pe oamenii care le-au săvârșit i-am admirat și respectat nespuse de mult, cum sigur o vor face și alții și cum va trebui s-o facă și copilul meu.

***

În orașul și în satele din județul nostru sunt oameni minunați, cu repere morale atât de bine conturate, încât greutățile vieții, nevoile, bătrânețea, frământările sociale, disputele de orice fel nu le schimbă. Educația și comportarea, și mai ales credința lor în Dumnezeu, îi face să creadă că orice faptă are și o răsplată, acum ori mai târziu.

În luna decembrie, anul trecut, un pensionar, **Sălăvăstru Ilie**, de 63 ani,

Ilie Sălăvăstru

care locuiește foarte aproape de blocul unde eu am reședința, a găsit în curtea C.A.R.P. „Elena Cuza”, împrăștiate pe jos, mai multe bancnote și câteva monede, în total 380 lei. A înțeles imediat că cineva le-a pierdut, le-a adunat, a întrebat în stânga și-n dreapta, oamenii ce intrau și ieșeau, supărați, necăjiți, probabil făcându-și în gând calcule atente legate de cât le-a mai rămas din pensie pentru medicamente, alimente, căldură sau poate că veneau de la unul din

cabinetele medicale, magazinul economic, magazinul cu produse naturale, frizerie ori altele înființate pentru nevoile lor, cei mulți și nevoiași.

– Ehe, mi-am luat eu măsuri ca să nu mă păcălescă cineva. Am întrebat oamenii dacă nu și-au pierdut banii, dar nu le spuneam suma și nici câte monede am găsit. Mă așteptam să spună ei, ca să mă convingă, spunea Ilie Sălăvăstru.

Eram în fața lui, când povestea, și-l ascultam cum rostea cuvintele, natural, fără a se infatua, fără a aștepta laude, mai degrabă puțin derutat că eu îmi pierd vremea discutând de o întâmplare pe care a uitat-o de atunci.

– Cineva a spus că tocmai plecase o bătrână și l-am rugat să mergem împreună, poate o ajungem și să mă ajute s-o recunosc. Mergeam către Primărie, eu mai repede, omul acela mai încet. Tot îi spuneam că nu mă grăbesc ca să fug cu banii, ci ca să nu pierdem vremea. Și-am avut noroc, am ajuns din urmă o bătrână, care s-a speriat când am oprit-o. Nici nu știa că pierduse banii, i-am dat și s-a bucurat.

– Nu puteați să-i păstrați?, l-am întrebat eu.

– Cum să-i păstrez! a revenit imediat răspunsul. Eu sunt norocos. În urmă cu doi ani, în apropierea magazinului „Ciuperca” am găsit un portofel, cu peste 400 lei (4.000.000 ROL), în care erau și documentele unei femei. O vânzătoare a spus că o recunoaște ca fiind o clientă și mi-a propus să las portofelul în magazin pentru a-l restitui. M-am gândit că-i mai bine să-l aduc la poliție. Ce să fac, așa mi se întâmplă mie! Nu că n-aș avea nevoie, dar nu pot face altfel. Eu mai vând legume în piață și mai mereu pun la cei necăjiți câte o legumă în plus, la cântar; viața-i grea, chiar nu îmi ajung banii, mie și soției, amândoi pensionari. Mai ajutam și pe fiica noastră care lucrează în București.

Tocmai s-a auzit soneria telefonului mobil. A vorbit în propoziții scurte cu cineva, apoi mi-a zis:

– Era fiica mea. Vreau să merg la gară să mă interesez dacă vor circula

trenurile, căci de ieri nu merg și vreau să-i trimit un pachet.

Am înțeles. Sălăvăstru Ilie nu mai avea nimic de zis. Pentru a compensa timpul scurs de-a lungul discuției noastre, i-am propus să fie dus la gară cu o mașină a poliției – măcar atât să-i ofer drept recompensă pentru buna sa credință, câteva minute pentru a ajunge acolo unde se realizează cel mai des legătura cu fiica sa.

***

Anul 2012 a debutat cu fapte bune ale altor oameni. În ziua de 20.01.2012, la mijlocul zilei, o bătrână a intrat grăbită în sediul Poliției Municipiului Bârlad. Modestă, sfioasă, încurcată probabil de aglomerația

Elena Geles

specifică celor mai multe zile, ducând o sacoșă grea cu unele cumpărături, s-a adresat ofițerului de serviciu. O cheamă **Elena Geles**, de 71 ani și este din comuna Al.Vlahuță. Nu avea nici o problemă căci nu se ceartă cu nimeni, nu deranjează, nu învrăjbește, nu pizmuiește și nici nu ar avea cum, căci trăiește în bună înțelegere cu toată lumea.

A întins ofițerului de serviciu un portofel cu 583 lei, carduri bancare și înscrisuri. Cu greu a zăbovit până s-a întocmit un proces verbal de primire a portofelului și nici vorbă să rămână până se găsește păgubașul ce-i va mulțumi, ori poate-i va oferi și-o recompensă.

– Ce recompensă, maică. Ați înnebunit! Eu am plecat că am treabă, a spus ea și a ieșit din clădire, cu grabă.

În scurt timp, a fost găsită femeia care pierduse portofelul; i-a fost restituit, exprimându-și recunoștința față de gestul de aleasă omenie a modestei bătrâne. Nu anunțase pierderea documentelor și banilor, fiind convinsă că fuseseră găsite

și luate de cineva.

Am simțit că ar fi firesc să îmi exprim considerația și i-am relatat primarului comunei întâmplarea, rugându-l să-i mulțumească în numele meu, al său, al păgubașei, apoi i-am transmis câteva rânduri în semn de respect și recunoștință. După câțva timp, prin intermediul unui coleg, i-am transmis intenția de a face cunoscută întâmplarea în revista editată de C.A.R.P. "Elena Cuza" și am avut onoarea de a discuta cu dumneaei la telefon.

Vorbele pline de modestie, exprimate atât de natural, mi-au umplut sufletul de admirație.

– Ne-am gândit să scriem un articol în revista C.A.R.P. „Elena Cuza” despre întâmplarea aceasta. Sunteți de acord? am întrebat-o eu.

– Faceți ce credeți că este mai bine, a răspuns fără să pară impresionată că numele ei va apărea într-o revistă. În ziua aceea am luat niște medicamente de la o farmacie și mă grăbeam să merg la C.A.R.P. să plătesc cotizația și să cumpăr câte ceva de la magazinul de acolo, că-i mai ieftin. Am văzut portofelul, l-am luat și l-am dus la poliție. Erau niște bani (n.m. 583 lei) și niște documente de la o bancă. Mă gândeam la cel care le-a pierdut, c-o fi necăjit ca și mine. Eu sunt pensionară și am pensie de 370 lei.

– Păi, suma pe care ați găsit-o este aproape încă-o dată cât pensia. De ce nu ați păstrat banii?

– Cum să-i păstrez? Mă bate Dumnezeu!

Nu aveam ce s-o mai întreb pe doamna Geles Elena. A spus tot ce era de spus.

***

Cu domnul **Vasile Istrate**, de 67 ani, e altă întâmplare. Pentru dânsul, Ziua Unirii Principatelor a însemnat și un îndemn al conștiinței de a face o faptă bună, dar cred că ar fi făcut-o în orice zi. Pe la 10,20, s-a prezentat la Poliție cu un portofel în care se aflau 363 lei, un bon fiscal de la o farmacie, un bilet de autobuz, probabil pe distanța dintre o comună și Bârlad, și o listă de cumpărături privind unele articole de îmbrăcăminte. A predat portofelul, s-a întocmit un proces-verbal. Polițistul care l-a primit a încercat să identifice păgubașul prin verificări la farmacia de unde provenea bonul fiscal, au fost solicitate informații de la C.A.R.P.

referitoare la persoanele care au primit împrumuturi în ziua precedentă, rezultatele fiind negative. În cele din urmă, banii au fost depuși la Finanțele Publice, iar portofelul în camera de corpuri delictive de la Poliția Bârlad.

După câteva săptămâni am sunat acasă la dl.Istrate Vasile. A răspuns soția sa. Soțul era plecat cu treabă la o grădină,

Vasile Istrate

unde merge dimineața și vine după ora 16,00. Am încercat să-i explic că doresc să vorbesc cu omul ei, în așa fel încât să nu se îngrijoreze:

– Aș vrea să discut cu el referitor la portofelul pe care l-a găsit și l-a predat la poliție.

– Ce portofel? a venit întrebarea.

– Înțeleg că soțul dvs. nu se laudă cu faptele bune. Nu v-a povestit?

– Poate că am uitat eu, a încercat ea stângace să justifice omisiunea soțului de a o informa.

A doua zi am vorbit cu domnul Vasile Istrate tot la telefon. Cum era de așteptat, dialogul a decurs aproape la fel ca și cu celelalte două persoane. Nu s-a gândit o clipă să păstreze banii, nu a povestit nimănui, a procedat cum i-a dictat conștiința, cum crede că ar fi procedat orice om cu credința în Dumnezeu și căruia îi pasă de cei din jurul lor.

Elena Geles, Ilie Sălăvăstru și Vasile Istrate sunt ființele nobile ce trăiesc alături de noi. Asemenea multora ca ei, bătrâni osteniți de lupta cu nevoile, boala, dorul de copiii plecați în lume, cu chipul luminat de o vorbă bună, cu ochii înlăcrimați chiar de necazul altora, cu gândul la Dumnezeu, se întâmplă să nu fie prețuiți destul.

De nu putem să-i ajutăm, măcar să-i respectăm!

20.02.2012

Rolul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” în activitatea de protecție socială a membrilor săi pentru anul 2011

Casele de ajutor reciproc ale pensionarilor au ca scop principal sprijinirea membrilor lor prin acordarea de împrumuturi rambursabile, ajutoare nerambursabile și ajutoare pentru acoperirea unor cheltuieli cu înmormântarea foștilor membri, precum și prin prestarea serviciilor accesibile tuturor membrilor săi.

În această perioadă grea prin care trece cea mai mare parte a oamenilor, ajutarea persoanelor vârstnice nevoiașe și a celor aflate în suferință constituie o preocupare permanentă a conducerii asociației noastre.

Casa noastră încearcă pe cât posibil să fie alături de membrii săi și să-i ajute în caz de nevoie, acordând ajutoare atât prin anchetă socială, cât și cu ocazia unor sărbători laice și religioase.

Astfel, în anul 2011 au fost acordate următoarele ajutoare:

Nr. Crt	Ajutoare nerambursabile	Număr	Valoare
1	Ajutoare prin anchetă socială	298	48575.00
2	Ajutoare cu ocazia zilelor de 1 și 8 Martie	41	5111.00
3	Ajutoare cu ocazia Sfintei Sărbători Pascale	2414	86654.60
4	Ajutoare cu ocazia zilei de 1 Iunie	122	5885.00
5	Ajutoare pentru „Nunta de aur”	112	2800.00
6	Ajutoare cu ocazia zilelor de 1 și 9 Octombrie	1441	61785.00
7	Ajutoare cu ocazia zilei Armatei - pentru veterani de război	17	1700.00
8	Ajutoare „Cupa 1 Decembrie” la cros	27	820.00
9	Ajutoare pentru sărbătorile de iarnă	720	38034.00
10	Ajutoare Revelion 2012	311	12440.00
11	Ajutoare pentru împlinirea vârstei de 100 ani	3	1800.00
12	AJUTOARE FEDERAȚIE	932	18640.00
13	Ajutoare - îmbrăcăminte sponsorizare	1094	38039.34
14	Ajutoare - produse sponsorizare	1135	22693.33
15	Ajutoare - pachete sărbători	1200	27000.00
16	Ajutoare – produse stomatologice	115	3456.00
	TOTAL	9982	375433.27

Sumele necesare pentru acordarea ajutoarelor nerambursabile provin din fondurile proprii ale Casei și din sponsorizări primite de la diferite societăți comerciale, bănci și persoane fizice.

În anul 2011, C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad a primit sponsorizări în valoare de 209.750,24 lei.

Pe parcursul anului 2011 s-a desfășurat și Campania națională „Dați un leu pentru pensionarii săraci”, strângându-se suma de 34.511 lei, ce a fost virată Federației „Omenia” a C.A.R.P. – urilor. Din această sumă ne-au fost repartizați 27.650 lei, fiind distribuite un număr de 900 ajutoare nerambursabile în mediul urban și 482 ajutoare în mediul rural. Valoarea unui ajutor a fost de 20 lei, beneficiind de el pensionarii cu un venit mai mic de 600 lei, care nu au mai primit astfel de ajutoare. Pentru acordarea acestora, echipe formate din salariați ai Casei s-au deplasat la domiciliul membrilor.

Emoționantă a fost premiarea celor trei membri care au împlinit frumoasa vârstă de 100 ani: Mereuță Constantin, Lefter Chira și Mucenica Natalia.

Zilele de 1 Octombrie, „Ziua Persoanelor Vârstnice”, și cea de 9 Octombrie, „Ziua Casei”, au culminat cu premiarea a 60 de membri fideli ai Casei, cu o vechime de peste 30 de ani, fiecare primind un ajutor nerambursabil de 100 lei și diplomă de fidelitate.

Pe date de 25 Octombrie, „Ziua Armatei Române”, au fost premiați cu câte 100 lei și diplome de excelență 17 membri C.A.R.P., veterani de război.

Ca debut, în anul 2011 s-a luat inițiativa sărbătoririi celor care au împlinit 50 de ani de la căsătorie, precum și petrecerea dată la cumpăna dintre ani – Revelionul 2012, ambele fiind organizate în colaborare cu Primăria Bârlad și cu Sindicatul Liber al Pensionarilor.

Conducerea Casei „Elena Cuza” Bârlad are ca obiectiv îmbunătățirea protecției sociale, prin extinderea de servicii și crearea de facilități pentru persoanele de vârstă a treia.

Mărțișorul, străveche sărbătoare carpatină a Anului Nou

Mărțișorul nu se găsește în lume decât în spațiul primordial al Cetății Carpatice și în zonele pericarpatice, la români și la unele populații, românești sau foste românești, din preajma fruntariilor actuale ale României (vezi *martenița* în Bulgaria). Obiceiul urcă în timp până în neolitic și este strâns legat de tradiția sacră, originară, a românilor. Înțelesul său esențial este acela de **sărbătoare de început de an**. De aproape 300 de ani, românii sunt singurii din Europa care sărbătoresc, cu sau fără știință, de două ori Anul nou, o dată după calendarul oficial, internațional, iar a doua oară după calendarul popular, străvechi, geto-dac.

Dintre numeroasele obiceiuri și practici tradiționale, vii încă în Spațiul Carpatic, Occidentul nu a păstrat decât rudimente din Horă (cum se vede în ilustrația timbrului francez de mai jos), din Căluș și, poate din încă alte câteva.

Printre cele uitate, se găsesc numeroase obiceiuri cu mult anterioare creștinismului: Crăciunul, **Mărțișorul**, Strigarea peste sat, Sângiorzul, Armindenu, Tăierea moțului de păr, Sâmbra oilor, Junii, înrouatul și scăldatul ritual, Rusaliele, Filipii, Noaptea strigoilor etc. etc.

Anul nou la geto-daci începea la 1 martie. De altfel, și la latini (care, după datele actualizate ale istoriei, se știe că au roit din Spațiul Carpatic prin secolul al XIV-lea î.Hr., purtând cu ei limba, calendarul, obiceiurile și practicile din habitatul comun), anul nou începea la 1 martie. Martie sau *luna lui Mart* (*Marte*), în latină *mens Martius*, era prima lună a anului. Romulus, întemeietorul legendar al Romei, era considerat, în mod simbolic, fiul lui Marte. Februarie sau *faurar* era ultima lună a anului. Așa se explică și numele lunilor septembrie (adică luna a șaptea), octombrie (a opta), noiembrie (luna a noua), decembrie (luna a zecea).

La un popor agro-pastoral, cum era cel al geto-dacilor, calendarul popular, rezultat din cultul lunar, avea două anotimpuri.

De ce spunem toate acestea? Pentru a se înțelege că Mărțișorul era un fel de talisman, destinat să poarte noroc. El se oferea de anul nou împreună cu urările, străvechi, neschimbate până azi, de bine, de sănătate (*că-i mai bună decât toate*), de bucurii, de dragoste (*să fii iubit/iubită*). Gestul oferirii mărțișorului, fie de către femei, fie de către bărbați, ca și felicitările de azi, transmise prin poșta sau prin telefon, poartă în intenționalitatea lor buchetul de urări oferit celor dragi și apropiați la începerea unui nou ciclu de viață.

Colindele de anul nou, Plugușorul de pildă, dovedesc și ele că **anul nou începea la 1 martie**, doar în luna martie putând fi vorba de plug, de brazdă, de semănat etc., ceea ce pentru luna ianuarie este cu totul exclus.

Care ar putea fi tâlcul primar, semnificația ascunsă a enigmaticului șnur împletit, alb/roșu? Există aici mai multe interpretări și explicații ipotetice.

Oricum, alb/roșul șnurului de mărțișor este o împletire străveche. O regăsim pe steagul călușarilor, la Bradul de nuntă, la podoabele junilor, la Sâmbra oilor și la alte obiceiuri populare.

Șnurul alb/roșu este simbolul generării și regenerării

perpetue, ciclice a vieții. Este simbolul generării, conservării și desăvârșirii vieții, care la Platon ia conturul Binelui suprem.

Iar în firul care se desfășoară din ghemul personal se împletesc componentele complementare, naturale, personale și sociale ale vieții umane, în general, și ale insului, în special. Totul este polar în viziunea tradițională asupra vieții: ziua și noaptea, lumina și întunericul, vara și iarna (în calendarul tradițional, cu două anotimpuri), binele și răul, frumosul și urâtul, dreptul și nedreptul, ultimele compunând, cu valori estomplate, același Bine suprem platonice. Dar și dragostea și ura, sănătatea și boala, viața și moartea... Șnurul împletit poate ilustra oricare din aceste dualități, în desfășurarea ritmică ce îl întâmpină pe om în simbolica sa alunecare pe funia anului și a vieții...

Din bătrâni se spune că după cum este vremea în prima zi a lui martie, așa va fi toată primăvara, dar și vara. De aceasta zi se leagă "mărțișorul" - obiceiul care dă numele lunii. După credința populară, cine poartă mărțișor va fi sănătos și va avea noroc.

Mărțișorul era alcătuit pe vremuri din două fire de lână, unul alb și unul roșu sau negru, fire care simbolizau cele două anotimpuri.

Acest șnuruleț era făcut de femei, care îl legau la gâtul și la mâna copiilor. Însă nu doar copiii purtau mărțișorul, ci și tinerii și adulții. Mai mult, șnurulețul ce vestea primăvara era legat și la coarnele vitelor din gospodărie sau

la poarta grajdului, pentru a proteja gospodăria.

Ulterior, de acest șnuruleț roșu cu alb a fost agățată o monedă de argint sau de aur, sau chiar un medalion, îndeplinind funcția de talisman.

Mărțișorul se poartă până în momentul în care înfloresc trandafirii sau vișinii. Atunci firul roșu se lasă pe un trandafir sau pe o ramură a unui vișin. În alte regiuni, mărțișorul se poartă atât cât durează zilele Babelor sau până la Florii, când se scoate și se agață

de crengile unui copac. Se crede că, dacă pomul va rodi, omul va avea noroc. Mărțișorul este aruncat apoi, în mod simbolic, după o pasăre, pentru ca purtătorul să devină ușor precum pasărea. Este vorba de o modalitate tradițională, magică de identificare cu înzestrările animalelor, pentru asimilarea în propria ființă a calităților acestora.

Monedele desprinse de pe șnuruleț erau păstrate până la Sf. Gheorghe, când fetele își cumpărau cu ele caș proaspăt și vin roșu, pentru a fi îmbujorate precum vinul și albe precum cașul.

Conform unei alte tradiții, se spune că în ziua de 1 martie fetele trebuie să se spele cu apă obținută din zăpadă, pentru a avea tenul curat și luminos.

În satele **transilvănene**, mărțișorul se agață și la porți, la ferestre, la coarnele animalelor, la toarta găleților, pentru îndepărtarea deochiului, a spiritelor rele, ca și pentru a invoca suflul vieții, puterea vitală regeneratoare, care se crede că ar fi stimulată prin însăși prezența „culorii vieții“.

**Gabriel GHEORGHE și
Corina MIHAILĂ**

Prof. (pens.), **Maria MARIN**

ALEXANDRU IOAN CUZA și UNIREA PRINCIPATELOR

În fiecare an, la **24 Ianuarie** sărbătorim „ZIUA UNIRII”, în care domnul Moldovei, **Alexandru Ioan Cuza**, a devenit și domnul ȚARII ROMÂNEȘTI.

Alexandru Ioan Cuza s-a născut la 20 martie 1920, la Bârlad, fiind fiul lui Ioan și al Sultanei Cuza.

Pînă în 1831, învață la Pensionul francez a lui Victor Cuenim din Iași, unde are colegi pe Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Nicolae Ioan și Panaite Docan – veri, care îi vor fi și colaboratori. Pleacă la Paris unde își ia bacalaureatul în litere, diploma fiind semnată de Fr. Guizot, Ministrul Instrucțiunii Publice. Ar fi vrut să urmeze medicina dar renunță după ce participă la o disecție. Începe dreptul, nu-l termină, devine membru al Societății economiștilor din Paris. Revine în țară și intră în armată cu gradul de cadet, apoi devine prezident la Judecătoria Covurlui. **La 30 aprilie 1844** se căsătorește cu Elena Rosetti din Solești-Vaslui, care i-a fost o soție atentă și prevenitoare, care l-a susținut tot timpul.

Alexandru Ioan Cuza a participat la Revoluția de la 1848, fiind unul din cei arestați și trimiși spre Constantinopol. Va fi eliberat însă la Brăila, împreună cu alți revoluționari ca urmare a unei acțiuni pusă la cale de Elena Cuza și consulul englez. De aici revoluționarii pleacă la Blaj, apoi la Brașov unde au redactat un proiect de program radical prin care cereau Unirea Moldovei cu Țara Românească într-un stat românesc neatârnat, emanciparea țăranilor, împrumutarea fără despăgubire, drepturi și libertăți cetățenești. De aici, Cuza pleacă în Bucovina, apoi la Viena, Paris și Constantinopol, de unde revine în țară cu noul domn Grigore Ghica. Va

îndeplini diverse funcții, dovedindu-se un om ce respectă legea.

Anul 1857 este anul în care românii, conform Hotărârii Tratatului de la Paris semnat în urma războiului Crimeii, puteau să-și exprime voința în legătură cu viitoarea formă de organizare a țării. La conducerea Moldovei ajunge caimacam Nicolae

Vogoride (căsătorit cu Ecaterina Cocuța Conachi), un antiunionist, sprijinit de consulul austriac la Iași. Va falsifica alegerile pentru Adunarea Ad-hoc, dând câștig de cauză antiunioniștilor. În această situație, A.I. Cuza, în semn de protest, își dă demisia din funcția de pârçălab de Covurlui, cu ecou în țară și în străinătate.

La noile alegeri pentru Adunarea Ad-hoc, unioniștii au majoritatea și s-au pronunțat pentru înfăptuirea Unirii sub un prinț străin dintr-o familie domnitoare din Europa, dar cu fiii crescuți în religia țării. Cererile românilor au fost analizate de Conferința Europeană de la Paris, care a hotărât o unire legislativă cu doi domnitori, două guverne, două adunări. Nu se specifica însă dacă domnitorii să fie persoane diferite sau o singură persoană să aibă două funcții. Așa se explică faptul că românii au pus Europa

în fața faptului împlinit.

La 5 ianuarie 1859 Alexandru Ioan Cuza a fost ales în unanimitate, domn al Moldovei, iar la 24 ianuarie el a devenit și domnul Țării Românești. A urmat o perioadă plină de evenimente. În 1859, Marile Puteri recunosc dubla unire, iar după vizita lui Cuza la Constantinopol, unde se comportă ca un adevărat suzeran, marile puteri au recunoscut și UNIREA.

Între timp, Alexandru Ioan Cuza a început opera de modernizare a României. A unificat misiunile diplomatice ale Principatelor la Constantinopol, sub conducerea lui Costachi Negri, s-a înființat Comisia Centrală la Focșani, care elabora legile pentru ambele principate, s-au unificat serviciile armatei și ia ființă Ministerul de Război, condus de General Ion Emanoil Florescu și serviciul sanitar, condus de Carol Davila, se unifică serviciul telegrafului și se inaugurează Universitatea din Iași. Față de Marile Puteri, Cuza are o atitudine fermă, cerându-le să respecte legile țării, iar Porții să recunoască pașaportul românesc. După ce în decembrie 1861, Marile Puteri recunosc Unirea, Cuza dă o proclamație către țară și, în 22-24 ianuarie 1862, la București, devenit Capitală, se întrunesc Guvernul și Parlamentul Principatelor Unite.

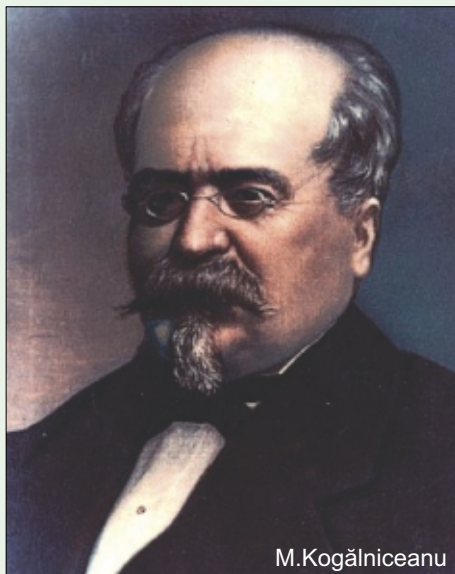
În tot acest timp, Alexandru Ioan Cuza s-a dovedit bărbat simpatic, inteligent, cu replică promptă, dezinteresat. Nu era dornic de avere, era un patriot și un liberal cu vederi largi, atent la nevoile celor mulți. A observat cu atenție evoluția evenimentelor și a luat din mers măsurile cele mai bune. A știut să facă apel la personalități și să le utilizeze ca sfetnici ai săi. Dacă la început a adus în fruntea guvernului un conservator și s-au luat măsuri moderate, următorul șef de guvern a fost Nicolae Kretzulescu, în timpul căruia s-au creat Școala de Silvicultură, Consiliul Instrucțiunii Publice și Ministerul de Externe, după care a fost abordată problema datoriei Mănăstirilor Închinete.

Perioada cea mai grea, dar și cea mai laborioasă, este cea în care Prim Ministru a fost Mihail Kogălniceanu (**octombrie 1863-ianuarie 1865**), **când s-au pus bazele României Moderne**. Avându-l alături pe Mihail Kogălniceanu, Alexandru Ioan Cuza s-a arătat a fi exponentul dorințelor de înnoire și progres ce însuflețeau marea majoritate a populației. Nu era suficient să simți la fel cu concetățenii, să ai aceleași aspirații, ci să ai puterea sufletească, voința de a le realiza și acest lucru s-a văzut în această perioadă când au fost elaborate: Codul Civil, Codul de Procedură Penală, Codul Penal și Codul Comercial, dar mai ales când s-a hotărât rezolvarea problemei agrare. Astfel, în decembrie 1863, a fost dată Legea de Secularizare a Averilor Mănăstirești și, în august 1864, Legea Rurală, prin care țăranii au fost împroprietăriți după numărul de vite. Legea a permis pătrunderea relațiilor capitaliste în economia românească și, cu toate limitele ei, a ridicat nivelul de trai al țăranilor. **Tot în 1864** a fost dată Legea Instrucțiunii Publice, prin care se organizează învățământul, iar cel primar devine gratuit și obligatoriu.

Cum e și firesc, domnitorul a avut mulți susținători, dar au existat și opozanți, atât conservatori, precum Anastase Panu, dar și liberali radicali, precum I.C. Brătianu sau C.A. Rosetti, care au format „monstruoasa coaliție,

punând la cale înlăturarea lui Alexandru Ioan Cuza, la 11 februarie 1866. Nu a fost străină de această acțiune nici Maria Obrenovici, mama celor doi copii, Alexandru și Dimitrie, adoptați de cea care i-a fost mereu aproape Domnului, soția sa, Elena Cuza.

M.Kogălniceanu

Conștient de mersul evenimentelor, la plecarea domnitorului a spus: „**Să dea Dumnezeu să-i fie mai bine țării fără mine, decât cu mine.**” „**Să trăiască România!**”!

Este obligat să părăsească țara și, l-a scurt timp, i se alătură și Doamna Elena Cuza.

Se va stinge din viață la 15 mai 1873, la Heidelberg. Trenul cu sicriul său a oprit în gara Ruginoasa, unde cuvântul de despărțire a fost rostit de Mihail Kogălniceanu (cel care rostise și discursul de încoronare la Iași), care a spus că Alexandru Ioan Cuza a simbolizat „**Renășterea României**” și „**conștiința națională**”, că „**și-a finut întotdeauna cuvântul**”, că „**era gata a-și sacrifica tronul, persoana sa, numai să-și apere țara de orice pericol**”, că numele lui e binecuvântat de „**trei milioane de locuitori pe care i-a făcut cetățeni**”, dar că nu greșelile lui l-au răsturnat, ci „**faptele lui cele mari care sunt nepieritoare și opresc chiar moartea**”.

Alexandru Ioan Cuza nu poate să moară, o dovedesc lacrimile unui popor întreg, „lacrimile ce se varsă oriunde se vorbește românește”. Amintirea lui nu se va șterge din inimile noastre și ale fiilor noștri, cât va avea țara aceasta o istorie. Cea mai frumoasă pagină va fi cea a lui ALEXANDRU IOANI.

E înmormântat la Ruginoasa, dar după 7 ani rămășițele pământești au fost strămutate în interiorul bisericii de la Ruginoasa, apoi la Biserica Trei Ierarhi din Iași.

Pentru tot ce a realizat, numele lui rămâne înscris cu litere de aur în Cartea de Istorie a poporului român.

FII VOLUNTAR ÎN ANUL 2012

Legea voluntariatului din România definește **voluntariatul** ca fiind activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială. Activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistența și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, sportiv, social și comunitar și altele asemenea;

Contractul de voluntariat este o convenție cu titlu gratuit, încheiată între o persoană fizică, denumită **voluntar**, și o persoană juridică, denumită **organizație gazdă**.

Voluntariatul este foarte important. De multe ori poate demonstra că ai inițiativă, adică știi ce vrei, că ai o pasiune, că vrei să contribui, că vrei să faci parte dintr-o echipă. În cadrul unei organizații de voluntariat îți dezvolti abilitățile, pentru ca mai departe să fii pregătit. Oricine poate să devină voluntar și să aducă o contribuție, cât de mică, la lumea care ne înconjoară.

Important este să ne dorim acest lucru!

Cu toții avem cel puțin un talent pe care îl putem pune în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor, în folosul orașului în care trăim sau în folosul comunității în general. Totul este să ne dorim acest lucru și să găsim acea organizație care să ne ofere oportunitatea potrivită de a presta o activitate voluntară.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „ELENA CUZA” Bârlad este **organizația gazdă**, neguvernamentală, de întraajutorare mutuală, utilitate publică și protecție socială care oferă oportunitatea multor membri ai săi de a nu-și pierde experiența de o viață odată cu intrarea la pensie, posibilitatea de a-și regăsi mândria și satisfacția de a fi util prin încheierea contractelor de voluntariat.

Adriana RÎPAN,
referent resurse umane

MAMA

E ziua ta, măicuță dragă,
LA MULTI ANI ȘI SĂ TRĂIEȘTI!
Așa eu ți-aș fi spus acum,
Dar din păcate nu mai ești.

Și ce n-aș da să văd odată
Cum de la muncă tu veneai
Cu pașii grei și obosită,
Te-nseinai când ne vedeai ,

Dar noi, neastâmpărați, obraznici,
Nu te lăsam să te odihnești,
Ci te puneam să faci plăcinte,
Iar tu făceai, făr' să crâcnești.

Și ne-mpărțeai cu socoteală,
În mod egal la fiecare,
Dar tu nici nu le gustai, mamă,
Zicând că nu-ți prea este foame.

Mi-e dor de ochii tăi cei negri,
De fața ta arsă de soare,
De mâna ta cea tremurândă,
De felul cum făceai mâncare,

Mi-e dor de bucuria care
O arătai când ne vedeai,
Cum alergai-naintea noastră,
Aproape că te-mpiedecai.

Și de dojană mi-e dor, mamă,
Dar când greșeam mereu spuneai:
Las' c-ai să vezi când vei fi mamă!
Și am văzut, precum ziceai.

Parcă te văd cum te-nchinai
Și te rugai la Dumnezeu,
Doar sănătate-atât cereai,
Așa mi aduc aminte eu.

Și iar îmi amintesc, măicuță,
Ce față tristă tu făceai
Când ne băteam de la o hăinuță
Ce tu cu greu o cumpărai...

Ce bucuoasă erai, mamă,
Când, la sfârșit de an școlar,
Veneam toți cu coroniță...
Era cel mai frumos dar!

Aș vrea să-ți spun, măicuță dragă,
Aș vrea să-ți spun cât te-am iubit,
Dar, ce rost ar mai avea acum
Că nu ți-am spus când ai trăit

Și sunt și eu bătrână, mamă,
Și am și eu copiii mei,
Dar cum povestea se repetă
La fel ca mine fac și ei.

Și azi în zi de sărbătoare,
Spre-al tău mormânt eu mă îndrept
Să pun la capul tău o floare
Și ce n-aș da s-aud: „te iert”.

Aneta MATEI,
membră C.A.R.P.”Elena Cuza” Bârlad

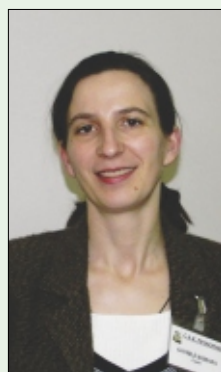
Ochii mamei

(Poezie scrisă în adolescență
pentru mama mea)

Cu ochii tăi de aur și azur
Privești spre mine și veghezi
Ce bună-mi pari cu gândul pur,
Și chiar de eu te mint, mă crezi.

Cu ochii tăi cei aurii,
Îmi pari tot mai frumoasă, mamă.
Privești în ochii mei cei castanii,
Și ești atât de blândă, mamă.
Ochii îmi par ca ruți din soare,
Iar părul tău de aur este,
Tu ești ca un luceafăr ce nu moare,
Desprins dintr-o romantică poveste.
Și aruncând pe fruntea mea o sărutare,
Tu te gândești la ce va fi în viitor,
La viața mea, când eu voi crește mare,
Și-oi prinde aripi ca să zbor.
Cu ochii tăi așterni un val de mângâiere,
Pe-a mele bucle castanii
Și mă cuprinzi cu brațele-n tăcere,
Privind cu ochii mari și vii.

Mariana GAVRILĂ,
casier

8 MARTIE

Veșnic vom sărbători femeia
Cât trăim pe-acest pământ,
Pentru că ne e aproape
În ce facem și în gând.

Fără ea n-am exista,
Farmecul ei ne-ar lipsi,
Bărbatu-ar rămâne singur,
Frunzele s-ar ofili.

Femeia e-un buchet de flori,
O mângâiere de petale,
Un izvor de fericire,
Leac de suflet, când te doare.

De ziua femeii toastăm
Chiar din zori de zi,
Pentru o mare bucurie :
DE A O PRIVI !

Te iubim, femeie!
Pentru noi rămâi ,mereu,
Primăvara vieții noastre
Un dar de la Dumnezeu !

MĂRȚIȘORUL

De la daci, de la romani
Mărțișorul s-a născut,
Ca s-aducă prietenie,
Fericire, trai plăcut.

Întâi martie, Mărțișor,
Moștenit de la strămoși,
Vine iar la noi în casă
Să ne facă bucuoși.

Un mărțișor e la femeii
Semn de dragoste, speranță,
De liniște dosită-n suflet,
De iubire, de viață.

Mărțișor, fin Mărțișor,
Vestitor de primăvară,
Te-așteptăm cu mare drag
Ca să vii la anu' iară.

Col. (r) Ioan STAȘ

Școala văzută de un fost...

Un profesor **adevărat** nu are nici o clipă a se rușina de viața lui în raport cu scopurile și orarul școlii, dacă are conștiința efortului de participare la ridicarea unei construcții. Deși, dintotdeauna, au existat și inși care, în chiar interiorul grupului lor, au distrus infinit mai mult decât au înălțat. Ei se plasează în zona abnormităților, devenind ineficienți și inutili. Dar, mai obișnuit, nasc prozeliți. Depinde doar de **cel adevărat** ca să-și urmeze cursul, să-și împlinească menirea, să-și potențeze vocația.

Vremea reintrării în normal încă o mai așteptăm. Când dascălul de la catedră își reorientează permanent discursul și schimbă atitudinea după (trecătoare) valuri politice și de lipsuri materiale, „productivitatea” muncii lui tinde a coborî spre vernacularele zone ale lamentării, superficialității și lucrului făcut conștient de mântuială. Revigorarea nu vine niciodată din spațiul exogen. Stimulii din această zonă pot doar, vremelnic, să amelioreze, dar să rezolve – nicicând.

Ne plângem de starea ignomică a învățământului. Dacă ea n-ar depinde de oamenii școlii, aș accepta atrocea critică vânturată prin valțurile mass-media. Dar, pentru Dumnezeu, cine **face** acest învățământ? Clădirile, instrumentele, eprubetele, tablele, băncile, cine? Iar când ne dumirim puțin și descoperim că printre acestea toate se mai mișcă și niște oameni (**Oameni** care au acceptat de

bună voie să intre în sistemul pentru care și-au lustruit mințile!), constatăm uimiți că sunt luați în derâdere cu niște salarii de mizerie! De acord. Însă, aceasta-i problema cardinală? Retorismul meu – știu – va trezi idiosincrazii. Totuși, entuziasmul, nutrit din vocație și opțiunea pentru catedră, unde-s? E adevărat, ele nu rezolvă problemele grave cu care se luptă azi școala românească, subscriu; dar de ameliorat, e în stare? Neputința guvernanților nu e o scuză pentru neputința noastră. Nu pe ei trebuie să-i înțelegem, ci să gândim la situația viitoare a țării, care tot prin școală își va recăpăta echilibrul. Jertfă? Nu de asta-i vorba. Nu asta ni s-ar cere. Fiind exemple pentru elevi, hai să fim și pentru poporul acesta, în cazul în care-l mai vrem și stăpânul Țării în care trăim. Prea ușor, și prea des, ne prindem în hora intereselor **altora**, uitând nepermis că regulile jocului nostru sunt altele...

Profesorul famelic e o oroare. Obediența lui, vai! învinge evanescentul. Dascălul **adevărat** e **Apostol**. Înțelege fiecare ce poate din formularea mea, dar numai după ce-și va fi privit în suflet. Martiriul poate fi și ținută morală exemplară. Iar când va deveni și cotidian, atunci abia vom putea zice cu adevărat că suntem salvați. Altfel, vom fi preocupați doar de scrierea placardelor protestatare, uitând pentru ce ne-am născut profesori, învățători, educatoare.

Încă n-am auzit ca vreun director de școală din România să-și fi dat demisia, fiindcă o parte (măcar) dintre colegi a declarat (sic!) grevă! Aștept...

Cu simpatie și deferență,
Gruia NOVAC
(an electoral și... apocaliptic)

februarie, 2012

„Creșterea femeii este temeiul cel mai statornic al unei societăți bine organizată.
Femeia a fost și veșnic va fi partea intimă a neamului omenesc.
Ea îi pricinuieste omului cele mai mari bucurii și cele mai vii dureri.
Femeia exersează asupra omului o înrâurire de care el niciodată nu se va putea înlătura”.

Nicolae Roșca Codreanu (1808-1854)

Sfaturi de Securitate IT

Dacă primiți un atașament în cadrul unui e-mail, verificați dacă persoana ce l-a trimis a avut în realitate această intenție. Unele e-mail-uri ce par trimise de la cunoscuți ascund viruși periculoși, mesajul fiind trimis de pe computerul unei persoane necunoscute. Dacă e-mail-ul nu provine de la o persoană cunoscută, cel mai sigur este să îl ștergeți.

Nu veți primi niciodată un milion de dolari dacă ajutați o persoană prin dezvăluirea contului bancar personal, pentru că aceasta să își depoziteze presupușii bani. Întotdeauna veți pierde bani încercând să câștigați în acest mod, deoarece ți se cere mai mult decât ai primit.

Banca, serviciile eBay, PayPal, broker-ul dumneavoastră, nu vă vor trimite un e-mail nesolicitat în care îți cer numărul contului, PIN-ul sau parola. Chiar dacă în e-mail se precizează că există o problemă în ceea ce privește contul dumneavoastră, totul este o înșelătorie. Dacă vi se întâmplă acest lucru, însă nu este o înșelătorie, înseamnă că cel cu care lucrați nu înțelege securitatea datelor și informațiilor, și astfel, afacerea dumneavoastră se află în pericol.

Microsoft nu va trimite niciodată un patch prin intermediul e-mail-ului. Dacă se întâmplă să primiți un astfel de e-mail, raportați imediat la departamentul suport. Pentru securitatea calculatorului dvs. ștergeți e-mail-ul.

Nici o companie nu trebuie să vă trimită programe prin intermediul e-mail-ului, ci numai dacă vi s-a transmis această intenție, și știți exact ce veți primi.

Dacă o organizație de caritate vă cere ajutorul, fiți sigur că este una foarte cunoscută, precum Crucea Roșie.

Sorin BOCAN,
administrator IT

GHEORGHE CUCU

130 DE ANI DE LA NAȘTEREA COMPOZITORULUI

Neculai Ghețău,
profesor pensionar

Anul acesta, la 23 februarie, s-au împlinit 130 de ani de la nașterea compozitorului.

Spre deosebire de compozitorii, care, fiind originari din orașe, și-au însușit elementele limbajului muzical popular pe calea cercetării științifice, pentru **Gheorghe Cucu** muzica populară a fost manifestarea firească a mediului în care s-a născut și și-a petrecut copilăria și adolescența.

A venit pe lume în Târgu Puiesti, fostul județ Tutova, la 23 februarie 1882, decedat la 24 august 1934.

Înzestrat cu o frumoasă voce și având evidente înclinații spre muzică, urmează Școala de Cântăreți Bisericești din Bârlad, iar după absolvire, la 16 ani, se angajează cântăreț de strună (dascăl) la Brăila, după care, pentru a urma cursurile Conservatorului, Gheorghe Cucu pleacă la București, unde, spre a-și asigura existența, devine cântăreț la Biserica Brezoianu. Admis, în 1899, la 17 ani, la Conservator, studiază muzica cu profesori de seamă, precum Gh.Brăteanu, D.G.Kiriatic, Alfonso Costaldi ș.a.

Urmând sfaturile lui Kiriatic, Gheorghe Cucu se dedică încă din anii de Conservator prelucrării pentru cor a melodiilor populare și religioase.

Restrângerea, din partea lui Cucu, la unicul gen coral, laic și religios datorită și activității sale de dirijor al Societății corale „Carmen”, fondată de Kiriatic, unde l-a secondat pe acesta, și al Corului Patriarhiei – a fost determinată de convingerile lui Cucu în privința funcției sociale a muzicii corale în condițiile timpului în care și-a început activitatea.

Din aceste convingeri s-au născut, încă în anii de Conservator, primele compoziții populare, precum: „Foaie verde baraboi”, „Răspunsuri liturgice” pe melodii psaltice notate de Anton Pann (1905) și

„Ursitoarea” (1907).

Oferindu-i-se posibilitatea de a ocupa postul de dirijor de cor al „Coralei Române din Paris”, societate muzicală la care a activat și D.G.Kiriatic, Gheorghe Cucu pleacă în anul 1908 (20 de ani) în capitala Franței, unde își continuă studiile de compoziție cu renumitul muzician Vincent d'Indy.

În 1914, la 32 de ani, se întoarce în țară, stăpân de acum pe o adevărată măiestrie componistică, dedicându-se culegerii și prelucrării pentru cor a melodiilor populare, îmbogățind în același timp repertoriul coral cu compoziții originale scrise în spiritul folclorului nostru.

Lucrările sale de gen coral cuprind:

a) Colinde la 2-3 voci, destinate în general școlărilor;

b) Piese pentru cor bărbătesc și mixt în care melodia populară este supusă unor oarecare transformări – „Cântec de dor”, „Ursitoarea”, „Luceferii”, „Haz de necaz” etc.

c) Lucrări religioase „Sfinte Dumnezeule”, „Răspunsuri liturgice”, „Axion duminical”, „Miluiește-mă Dumnezeule”, „Cântările Sfintei Liturghii” etc.

d) Compoziții originale mai ample, „Frumosul vine pe apă”, „Crăciunul”, „Mincinosul”, „Pui de lei” și multe altele.

Cu toate că nu a trăit decât 52 de ani, Gheorghe Cucu, înțelegând valoarea folclorului, a dat un impuls hotărâtor în promovarea unei arte corale, culte, având caracter național ce izvorăște din valorificarea caracteristicilor muzicii populare.

Prin întreaga sa activitate muzicală, Gheorghe Cucu rămâne un exemplu luminos în istoria muzicii corale românești.

În memoria sa, onorându-i numele și activitatea sa corală, în Puiesti ființează și activează Corul „Gh.Cucu”, cu o frumoasă activitate muzicală.

Grupul coral „Crizantema”

Ideea de a înființa o formațiune corală a C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad a venit din partea Conducerii.

Am primit cu interes propunerea, pentru că am iubit și am practicat pregătirea de formații corale.

Din primele întâlniri cu grupul coral „Crizantema” am prevăzut o reușită, pentru că ceea ce le călăuzește este pasiunea pentru cântec, nu remunerațiile financiare.

Toate membrele grupului au cântat cu ani în urmă în formații corale și-au arătat pasiunile pentru frumos și suflet.

Coristele au energie și bună dispoziție. După 1-2 ore de repetiție nu s-obosite și nu se dau plecate acasă.

Trăiesc și caută să transmită emoția cântecului, se străduiesc să intoneze corect și să respecte nuanța indicată de partitură.

Personal doresc sănătate membrilor grupului coral „Crizantema”, să se bucure de succese, iar acest început să fie de bun augur și să dăinuie mulți ani.

Maria Mihăilă

Sănătatea sub amprenta timpului...

Motto: *“Pe măsură ce suntem mai puțin tineri, bătrânii ni se par mai puțin bătrâni; s-ar spune că timpul ne dă nouă anii pe care îi ia de la ei.”*

(John Petit-Senn)

Trec anii... și, odată cu înaintarea în vârstă, organismul suferă o serie de modificări normale, firești, ce fac din senectute o perioadă mai anevoioasă a vieții. Bătrânețea nu-i o boală. Fericit e cel ce ajunge la o vârstă frumoasă, respectabilă și poate privi în urmă cu drag; amintirile frumoase fac povara timpului mai lesne de purtat.

Vârsta a treia aduce cu sine o mulțime de avantaje: timp liber din belșug, posibilitatea de a te dedica unor cauze nobile, înțelepciune, o familie tot mai numeroasă în preajmă, copii, nepoți, amintiri depănate lângă cei dragi... Tot ea umple și cealaltă jumătate a paharului cu griji, nevoi, dureri... Scade puterea, auzul, vederea, se mișcă dinții și se pierd unul câte unul, digestia e mai înceată și greoaie, pielea e mai uscată și ridată, uscăciunea ochilor sau a gurii devin supărătoare, durerile osoase transformă pașii în blestem, nopțile par tot mai lungi și somnul fuge de pe pleoape. Nu e o boală, e doar bătrânețea. Și e firesc să fie așa? Se pare că da... și cu toate acestea, din fericire, medicina modernă găsește resurse pentru a da o nouă culoare acestei vârste.

Odată trecute de 50 ani, una din primele modificări observate de cele mai multe persoane este scăderea auzului. Se numește **presbiacuzie** și debutează la vârste diferite, în funcție de o serie de factori favorizanți: terenul genetic (antecedente în familie), expunerea la zgomot în decursul anilor, lucrul în mediu toxic (solvenți, lacuri, noxe), consumul de medicamente ototoxice (citostatice, antibiotice aminoglicozidice), radiații, afecțiuni ale urechii (otoscleroza, otite repetate, Sdr. Meniere), alte boli asociate (hipertensiunea arterială, hipercolesterolemia, accidente vasculare cerebrale, traumatisme

craniocerebrale). Scăderea de auz se instalează în mod gradual. Primele semne: nevoia de a privi gura celui care vorbește, înțelegere dificilă a vorbirii din spate, ascultarea radioului sau a televizorului la un volum mult crescut, deranjant pentru cei din jur, apariția senzației că cei din jur vorbesc șoptit sau mormăit, convorbirile telefonice sunt tot mai greu de purtat. Toate acestea vor conduce la o reducere a comunicării cu familia, prietenii, rudele și, implicit, la izolare, desprindere de mediile sociale și, mai târziu, chiar la forme de depresie. Vârsticul aflat în imposibilitatea de a auzi se resemnează și se retrage într-o carapace greu de străpuns, din dorința de a nu deranja, de a nu supăra sau de a nu deveni o povară pentru cei din preajmă.

Vizita la medicul de familie sau observațiile persoanelor apropiate pot constitui punctul de plecare în identificarea presbiacuziei. O simplă audiogramă poate scuti orice persoană de multe neplăceri ce ar putea urma odată cu agravarea simptomelor. Întrucât nu este o boală, presbiacuzia nu se tratează medicamentos și nici nu reacționează la remedii naturiste. Singurul mijloc de reabilitare este protezarea auditivă.

Protezele auditive sunt instrumente medicale personalizate, atribuite fiecărei persoane hipoacuzice în funcție de gradul hipoacuziei, de forma urechii și de nevoile purtătorului. Nu sunt transferabile de la o persoană la alta și nu se pot achiziționa decât din cabinete medicale de specialitate, avizate de Ministerul Sănătății. Protezarea auditivă se face la recomandarea specialistului, în urma unor investigații complete (otoscopie, acumetrie instrumentală, audiograma tonală liminară în conducere aeriană și

osoasă, audiograma vocală), cu o proteză auditivă adecvată și reglată corespunzător.

Potrivit unor studii efectuate în ultimii ani, aproximativ 15% din populație prezintă o scădere a auzului, mai mult sau mai puțin importantă. O statistică din anul 2009 pe grupe de vârstă arată că 16,7% la grupa 55-64 ani, 24,2% la grupa 65-74 ani și peste 38% dintre cei trecuți de 75 ani au deja nevoie de un aparat auditiv.

Astăzi tehnologia a avansat extrem de mult; protezele auditive, altădată mari și inestetice, sunt azi mai mici, aproape inobservabile și capabile să ofere confortul auditiv atât adulților, cât și vârstnicilor sau copiilor. Hipoacuzia poate fi depășită prin mijloace tehnice, reintegrarea socială fiind rezultatul cel mai vizibil și așteptat.

Nu întâmplător am început discuția pornind de la scăderea auzului. E bine știut faptul că dintre toate simțurile, auzul este cel dintâi afectat odată cu trecerea anilor la majoritatea persoanelor, dar mai ales la bărbați. Nu-i greu de bănuț de ce, dacă ne gândim doar la expunerea la zgomot sau la nivelul mai mare al colesterolului, de exemplu.

Vă propun pentru numărul următor o incursiune asupra modificărilor de acuitate vizuală, pornind de la un citat celebru:

„Dacă nu vezi, te izolezi de lucruri. Dacă nu auzi, te izolezi de oameni.” (Immanuel Kant)

Până atunci, să auzim de bine!

Și nu uitați: la cabinetul medical din sediul CARP „Elena Cuza” din Bârlad, în fiecare joi, între orele 8-12, vă puteți testa GRATUIT auzul.

Cu stimă și considerație,

Dr. Marina Prunea

Mircea Fitcal

Singura dogmă împărtășită de cetățeanul român este **OPTIMISMUL!**

Niciodată în România, sărăcirea celor mulți nu a produs atâta bogăție pentru tot mai puțini!.

După 1990, România a devenit țara în care este cel mai ușor de furat.

Riscuri minime, profit maxim!

Încolțită de români, România abia își mai trage sufletul.

Nu a existat milă pentru trupul național transformat în stârv. Au furat sau au vândut în interesul lor personal aproape în totalitate Avuția Națională.

S-a demonstrat cum poți jefui o țară în numele poporului și cu sprijinul poporului!.

Omul de rând este victima surzătoare.

Mai întâi jefuiește-l dacă vrei să te placă!

Șomerul, pensionarul la coadă, gunoierul, femeia de serviciu, zilierul, rîd, glumesc din orice! Semn că la poporul nostru sărăcia este aducătoare de bine!

Resemnarea românească ține de conștiința subterană și de sclavia interioară. În materie de indolență, indiferență și umilință putem vorbi de români neschimbători!.

Românii nu-și cunosc drepturile, nu și le apără, nu au nevoie de ele.

Nu trebuie confundat omul de nimic cu omul simplu. Ultimul, nu este lăsat să știe, primul nu vrea să știe.

Omul de nimic, omul care nu vrea să știe că este mințit, că este înșelat, că este amăgit, că este furat. El este omul care iese la vot pentru o pungă de alimente și câțiva bani.

El este omul iresponsabilității absolute!

Nu trebuie admis ca acesta să devină omul viitorului României!

Români, nu vă vindeți voturile!

Ele sunt zestrea cea mai prețioasă a libertății voastre!

Perpetua pedeapsă a alegătorului român de după 1990, a fost politicianul.

Alegătorul și-a ridicat ghilotina, călăul a fost alesul lor. Puterea a devenit încet, încet, un șpaclu al lăcomiei.

Sunt sceptic că va veni curând vremea când vom fi nevoiți să punem totul înapoi, ca tâlhari, ca hoți, ca tăinuitori!

Oare există amnistie pentru crimele produse împotriva României prin vânzarea obiectivelor de interes național?

Referitor la comportamentul tipic al politicianului român iată ce scria Eminescu în ultimul articol din ziarul „TIMPUL”, la 28 iunie 1883: „Până când comedia aceasta și panglicăria de principii, până când schimbările la față de o zi pe alta? Ce suntem comediant, saltimbanci de uliță să ne schimbăm opiniile ca și cămășile și partidul ca și cizmele?”

Revenind în prezent, iată o mărturisire adresată poporului de către premierul maghiar Ferencz Gyuresani:

„Am mințit dimineața, am mințit și seara.

Am mințit neîntrerupt, în ultimele optsprezece luni sau doi ani. În ultimii patru ani nu-mi puteți menționa nici o măsură semnificativă de care putem fi mândri, cu excepția faptului că ne-am agățat de putere!”.

Mulți demnitari care s-au perindat la putere după 1990 ar putea să facă în fața românilor declarații asemănătoare!.

Uitându-ne în jurul nostru vedem că pe militari îi indignează

reducerea soldelor dar privesc la profesorii care sunt umiliți de către stat și moralul lor se redresează.

Profesorii, deși disperați de pauperitate în care au fost împinși, trag cu coada ochiului spre pensionari, spre deposedarea acestora de orice speranță pentru ziua de mâine și parcă viața începe să li se pară acceptabilă.

Chiar și pensionarii și-au găsit drogul lor de recuperare a deficitului de proteine: caută spre cei cu handicap, spre cei din cărucioare, cărora protecția socială le-a retras din derizoriul ajutor de stat, de până acum și savurându-le agonia simt cum capătă puteri pentru încă o zi cu meniu sărac.

Aceștia suntem: poporul care a dat „MIORIȚA” și „SĂ MOARĂ ȘI CAPRA VECINULUI”.

Un popor care trăiește mai mult din resentimente decât din rațiune.

Iată ce spunea Dumitru Drăghicescu când se referea la psihologia poporului român:

„Lipsa de stabilitate socială și istorică l-a făcut pe român să trăiască sub semnul norocului al fatalității. Consecințele fatalismului sunt lipsa de prevedere și indiferența ridicate la rang de virtuți.

Nepăsarea și resemnarea ne-au însoțit la tot pasul. Incoerența și anarhia istoriei s-au răsfrânt asupra caracterului românului”.

Dacă aruncăm o privire de ansamblu asupra României, vedem că Statul Român este în pragul falimentului.

Căci falit este un stat care nu-și poate plăti cu un salariu decent profesorii, armata, poliția, instituțiile administrative, magistrații și medicii.

Căci falit este un stat care ia de la săraci pentru a-și indopa parvenii, un stat care nu mai poate plăti cuantumul întreg al pensiilor și nu-și poate îngriji copii.

Acest Stat începe să semene din ce în ce mai mult cu o locomotivă defectă în depoul său politic.

Întrebat ce părere are de societatea pe care o creasem după 1990, Cioran exclama: **„De fapt am schimbat catastrofa!”.**

Am început acest articol cu dogma împărtășită de român „OPTIMISMUL”.

A rezistat România și turcilor!..

Nu va rezista ciocoilor români ?

Nu cunosc lăcuste mai lacome, nu cunosc coropișnițe mai otrăvitoare care scormonesc cu clești înfometați la rădăcina neamului nostru decât actuala clasă nevrednică ce își spune de mijloc și care din păcate este și pepiniera majorității oamenilor politici.

În încheiere sugerez ca pe plăcile funerare ale președinților care au condus România de după 1990 (când le va veni vremea) să li se scrie același epitaf pe care îl reproduc mai jos cu o singură precizare :

„Cuvântul PRINȚ să fie înlocuit cu cel de PREȘEDINTE”.

„Aici odihnește un prinț care a avut cele mai bune intenții și ale cărui planuri au fost toate sortite eșecului!” (Împăratul Joseph II al Austriei).

Gânduri culese de la români de către un Consilier.

(P. conf. **Mircea FITCAL**)

„RECUNOȘTINȚĂ PENTRU CEI CE DĂRUIESC”

Asociația „SPERANȚA COPIILOR 2000” își exprimă recunoștință și mulțumirile față de conducerea C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD și Consiliului Director pentru gestul făcut cu ocazia sărbătorilor de CRĂCIUN, față de copii suferinzi de virusul HIV.

Această Asociație cuprinde tineri și copii din orașul nostru precum și din împrejurimile acestuia, care fără voia și nici din vina lor sunt purtătorii celui mai cumplit virus și anume virusul „HIV”.

Într-una din zilele premergătoare sărbătorii CRĂCIUNULUI, la sediul Asociației Speranța Copiilor 2000, din Bârlad, str.Ardeal nr. 7, au sosit reprezentanții C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, care au adus un număr de 38 pachete, conținând alimente, dulciuri și fructe.

Președintele C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, domnul Mihai Nicolaie, este un om sensibil la necazurile oamenilor, altruismul lui este recunoscut și demn de lăudat.

Dorim ca și alte personalități sau oameni de bine, cu posibilități materiale, din orașul nostru să afle de existența acestei Asociații și să urmeze exemplul Președintelui și a Consiliului Director de la C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad.

Să ne gândim la soarta acestor copii și la crucea grea pe care o au de dus în spate, atât ei, cât și părinții acestora. Chiar dacă prea multe nu putem face pentru ei, trebuie să le arătăm că nu îi ignorăm, că nu îi marginalizăm și că îi sprijinim moral și suntem cu sufletul alături de ei, iar din punct de vedere material,

măcar de sărbători să le aducem un strop de bucurie și să ne aducem aminte că ei există și că sunt semenii noștri.

Mulțumiri Președintelui C.A.R.P. „Elena Cuza”, Bârlad și Consiliului Director, pentru darurile aduse Asociației „Speranța Copiilor 2000”, dorindu-le sănătate, viață lungă alături de familiile lor, iar Dumnezeu să-i răsplătească pentru faptele lor bune.

Maria EPURE,

Președinte Asociația „Speranța copiilor 2000” Bârlad

5 sfaturi pentru mame care întrețin familia

În cele mai multe dintre cazuri, bărbatul este cel care susține familia din punct de vedere financiar. Însă, în ultimii ani, numărul femeilor care au acest rol a crescut.

Este posibil să alegă de comun acord ca el să fie cel care stă acasă cu copiii și ea să muncească, este posibil ca mediul economic să ducă la o asemenea situație - în cazul în care bărbatul este concediat sau are o boală care nu îi permite să aibă un serviciu. Ori pur și simplu ca femeia să aibă un salariu mai bun.

Responsabilitatea de a fi persoana care întreține familia este destul de mare și apăsătoare, putând deveni chiar frustrantă.

Iată 5 sfaturi care ar trebui urmate:

1. Scapă de sentimentul de vinovăție

Mamele sunt renumite pentru tendința de a-și face griji și de a se învinovăți, dintr-o preocupare prea mare de a face totul așa cum trebuie, în special pentru cei dragi.

Însă, vinovăția nu își are locul mai ales în cazul celor care întrețin o familie. În Statele Unite ale Americii spre exemplu, peste un milion de familii cu copii sub 18 ani sunt întreținute de către mame. Iar în 2007 erau peste patru milioane de familii în care mama avea un salariu mai mare decât tatăl, cifra fiind dublă față de anul 1990.

2. Concentrează-te și învață să spui și „nu”

Când sunt la muncă, multe femei au tendința de a se gândi la toate lucrurile pe care le-ar fi putut face împreună cu familia. Iar când sunt acasă se lasă copleșite de grijile de la serviciu și chiar de sarcinile legate de acesta. În acest mod, însă, eficiența are de suferit.

Ideal este să te concentrezi asupra muncii când ești la serviciu, iar acasă să te detașezi de gândurile care au legătură cu job-ul - mai mult decât logic, însă nu multe mame

proceedază în acest fel.

De asemenea, ar fi bine să înveți să spui și „nu”, fie că e vorba de serviciu, fie că e vorba de casă și familie. Orice om are anumite limite, iar epuizarea nu este tocmai indicată. Învață să spui „nu” atunci când chiar nu le poți face pe toate și cere ajutorul celor din jur.

3. Discută despre tensiunile apărute din pricina inversării de roluri

Mentalitatea comună este aceea că bărbatul trebuie să fie susținătorul familiei din punct de vedere financiar și femeia să stea acasă și să aibă grijă de casă și familie, iar din această cauză este posibil să apară tensiuni, resentimente și stres în relație. Încercați să le depășiți prin discuții sau în orice alt mod, doar nu le lăsați să se acumuleze și să vă copleșească.

4. Echilibrați sarcinile

Doar pentru că mama este principalul întreținător nu înseamnă că tatăl este cel care are mai multă grija de copii. Este posibil ca el să lucreze și de acasă, iar copiii să fie îngrijiți parțial și de bunici. Și, oricum, în afara programului de serviciu, tot mama este de regulă cea care are grijă de copii.

5. Ai grijă la orgoliu

Femeile care câștigă mai mulți bani decât bărbații sunt mai tentate să pună egal între bani și „puterea” dintr-o relație. Iar acest lucru poate duce la tensiuni atât din punct de vedere financiar, cât și în ce privește relația în sine.

Edith DUMITRAȘCU

POSTUL MARE

În amintirea Marelui Post aspru și îndelungat, ținut de Mântuitorul înaintea începerii lucrării sale, a fost rânduit de Sfânta Biserică marele Post al Patruzecimii, Postul Paștelor.

Noi, creștinii, suntem datori să ne străduim a-l ține cu pietate. Iisus, plin fiind de Duhul Sfânt, după ce s-a botezat în Iordan, s-a dus la în pustie, unde 40 de zile și 40 de nopți a fost ispitit de diavolul și n-a mâncat nimic în zilele acelea. Astfel de post aspru au ținut Moise și Ilie, pe care Mântuitorul i-a dus la muntele Taborului, când s-a schimbat la față, unde a vorbit cu ei despre ieșirea sa.

Creștinii ortodocși din vremile apostolice au postit Postul Paștelor câte 7, alții 6 săptămâni, Apusenii 3 săptămâni, afară de sâmbăta și duminica, iar ereticii Montaniști postesc 2 săptămâni, după care s-au luat și mulți creștini de modă nouă.

Postul Mare se ține astfel: luni, marți, miercuri, joi și vineri, pâine și legume fierte, fără untdelemn sau uleiuri, iar sâmbăta și duminica este dezlegat a se mânca untdelemn și a bea puțin vin cu cumpărare.

Mântuitorul nostru Iisus Hristos, după Botez și postul lung și aspru, a fost ispitit de diavol în 3 rânduri. Biruind ispitele, diavolul s-a depărtat de Mântuitor și îngerii, venind, i-au slujit Lui.

Aceasta se întâmplă și cu creștinii după Sfântul Botez, Post, Spovedanie și Împărtășire cu Dumnezeuiștile Taine, ispititorul se apropie de fiecare creștin. Cei care cu bărbăție luptă biruind ispitele, depărtează pe diavolul de la dânșii, rușinându-l și Îngerii Domnului vin și-l ajută.

Paraschiva CIOBÎCĂ,
secretar

Beneficiile alimentației vegetariene

Istoria ne învață că, întotdeauna, reformatorii, indiferent în ce domeniu, au fost oameni de acțiune, curajoși și preocupați mai mult de adevăr și de dreptate decât de modul cum vor fi judecați de alții. Chiar dacă termenul “vegetarianism” a fost creat relativ recent, când abținerea de la carne a început să ia forma unei mișcări organizate, ca practică, acest mod de hrănire datează de mii de ani.

Merită efortul de a deveni vegetarian?

Șapte din zece compatrioți de-ai noștri mor înainte de vreme din cauza uneia dintre următoarele trei boli ucigașe: bolile cardiace, cancerul și accidentul vascular cerebral. În raportul către națiunea americană intitulat „Nutriție și sănătate”, dr. Everett Koop afirmă că alimentația de tip occidental este cauza principală a acestor boli. El amintește că produsele alimentare de origine animală constituie cea mai bogată sursă de grăsimi saturate, unica sursă de colesterol. Aceste alimente sunt consumate, de obicei, în dauna alimentelor bogate în hidrocarbonate (glucide) complexe, cum ar fi cerealele, fructele și vegetalele.

Riscul de a se îmbolnăvi de cancer de prostată, sân și colon este de 3-4 ori mai mare pentru cei care consuma zilnic carne, ouă și produse lactate, față de cei care consumă sporadic sau deloc astfel de alimente.

Este capabilă o alimentație vegetariană să acopere toate nevoile nutriționale?

Cu ușurință. Rația de proteine recomandate pentru adulți este cuprinsă între 44 și 61 g pe zi, ceea ce reprezintă cca. 10 % din totalul caloriilor consumate. Carnea prăjită sau friptă oferă 20% din totalul caloriilor ei, sub formă de proteină utilizabilă. Conținutul proteic al majorității vegetalelor depășește 20% din totalul caloriilor lor, iar al cerealelor depășește în general 10%. Fasolea și rudele ei, precum și semințele, conțin cca. 25% din totalul caloriilor sub forma de proteine utilizabile. Există proteine din belșug în alimentele vegetale, care au și avantajul că sunt sărace în grăsime, conțin cantități generoase de fibre alimentare și sunt lipsite de colesterol.

Trecerea la o alimentație vegetariană ne poate afecta greutatea corporală?

Dacă veți înlocui carnea cu gogoși, cartofi prăjiți, cornulețe cu nucă și alte asemenea produse, bogate în grăsime și zahăr, atunci este posibil să câștigați în greutate.

Pe de altă parte însă, dacă veți alege să consumați alimentele în starea lor naturală sau gătite fără să li se adauge acele calorii goale, veți putea să scăpați de kilogramele în plus și să rămâneți la o greutate nepericuloasă pentru sănătate.

Care ar fi avantajele ecologice?

Trecerea la un mod de viață vegetarian ar micșora în mare măsură impactul pe care actuala noastră alimentație, bazată pe produse animale, îl are asupra mediului înconjurător. Poluarea produsă de agricultura zilelor noastre, în care creșterea animalelor este activitatea de bază, este mai mare decât cea produsă de toate celelalte activități umane și industriale la un loc.

Adoptarea vegetarianismului pe o scară largă ar permite folosirea cerealelor, atât altor alimente vegetale pentru hrănirea înfometaiilor lumii în locul cirezilor de vite și ale stolurilor de păsări din crescătorii.

Alimentația vegetariană se dovedește a fi alimentația ideală, capabilă să promoveze sănătatea, să prevină îmbolnăvirea, să ofere hrană și să conserve planeta.

Cum se face tranziția?

Unele persoane pot trece la acest tip de alimentație dintr-odată, însă altele au nevoie de un timp, de o perioadă de tranziție, în care renunță mai întâi la carnea roșie, apoi la carnea de pasăre, la cea de pește, și în final, la produsele lactate.

O altă variantă ar fi să începeți cu una sau mai multe zile pe săptămână fără carne. Pe măsură ce vă experimentați în pregătirea mâncării vegetariene, puteți crește treptat numărul prânzurilor fără carne.

Trecerea la o alimentație în care carnea nu mai ocupă poziția centrală nu este o chestiune chiar așa de dificilă cum pare la prima vedere. Preparatele pe bază de fasole, pastele făinoase și alte feluri de mâncare fără carne nu sunt o noutate pentru nimeni. Tot ce vă rămâne de făcut este să vă folosiți imaginația și să savurați bogăția de arome a alimentelor vegetale, economisind în același timp o bună parte din bani pentru mâncare și bucurându-vă de o sănătate din ce în ce mai bună.

Cum ajuta Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Bârlad membrii care vor să treacă la o alimentație vegetariană?

C.A.R. Pensionari Bârlad, prin magazinul de produse naturiste care a fost înființat la data de 30 august 2011, vine în sprijinul membrilor care doresc să adopte o alimentație vegetariană, punându-le la dispoziție produse naturale și naturiste la prețuri accesibile. Consumând aceste produse, oamenii își vor putea îmbunătăți considerabil starea de sănătate – aceasta fiind dorința noastră, a tuturor.

Frosica și Iulian CHITUȚĂ – membri C.A.R.P.

Ce bem, de fapt?

Știi ce bei? Ce conține un pahar cu suc de portocale?

Consumul de sucuri de fructe în UE s-a dublat aproape în ultimii 20 de ani. Această creștere este pusă în principal pe seama beneficiilor pe care se crede că sucurile le oferă. Dar ce turnăm mai exact în pahare? Turnăm suc, nectar sau o combinație de diferiți compuși chimici? O nouă propunere pentru Parlament legată de sucurile de fructe are ca obiectiv tocmai îmbunătățirea standardelor de producție în acest domeniu.

Știați că mai mult de 80% din sucul de portocale, de departe cel mai mult consumat în Europa, provine din Brazilia sau SUA? Această statistică pune UE pe prima poziție în topul importatorilor de suc de portocale, acaparând aproape două treimi din exporturile mondiale. Importul la scară largă produce însă semnificative emisii de dioxid de carbon asociate cu transportul produselor, subliniază un raport ce va fi discutat în comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară luni, 18 aprilie. Autorul raportului este Andres Perello Rodriguez (Spania) din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European.

Soluția: produsele fabricate în UE

Noua propunere de lege examinată de Parlament urmărește să încurajeze consumul de produse locale.

Sprijinul excesiv pe importuri favorizează un model economic mai puțin durabil. Producătorii din Brazilia și SUA cultivă portocale în special pentru procesare, în timp ce producătorii europeni folosesc pentru procesare doar fructele eliminate din piețele de fructe proaspete din cauza dimensiunilor lor mici sau a petelor.

Producătorilor europeni ar trebui să li se îngăduie adăugarea unui procent de până la 10% de suc de mandarine la sucul de portocale. Acest lucru ar îmbunătăți gustul sucului. Mai mult, ar spori și beneficiile pentru sănătate, potrivit raportului.

Noua directivă ar trebui de asemenea să abordeze problema informării insuficiente a consumatorilor, făcând o distincție clară între „suc” și „nectar”, în funcție de prezența zahărului în aceste produse.

Grupurile de consumatori precum diabeticii, copiii și persoanele cu probleme de greutate trebuie să știe exact cât zahăr conține o băutură. Eurodeputații sugerează ca soluție campaniile de informare pentru o mai bună înștiințare a consumatorilor asupra diferențelor dintre sucuri (care nu conțin zahăr adăugat) și nectaruri (care sunt produse din concentrat de suc și pot conține zahăr adăugat sau îndulcitor).

Acesta este doar unul dintre raporturile pregătite de comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară pentru a îmbunătăți protecția consumatorilor și siguranța alimentară în UE. Mai mult, deputații europeni vor să permită statelor membre interzicerea alimentelor provenite de la plante modificate genetic pe baza unor motive legate de siguranța mediului înconjurător. Ei au cerut de asemenea etichetarea alimentelor provenite de la animale clonate și au cerut un control mai strict asupra folosirii antibioticelor la animale.

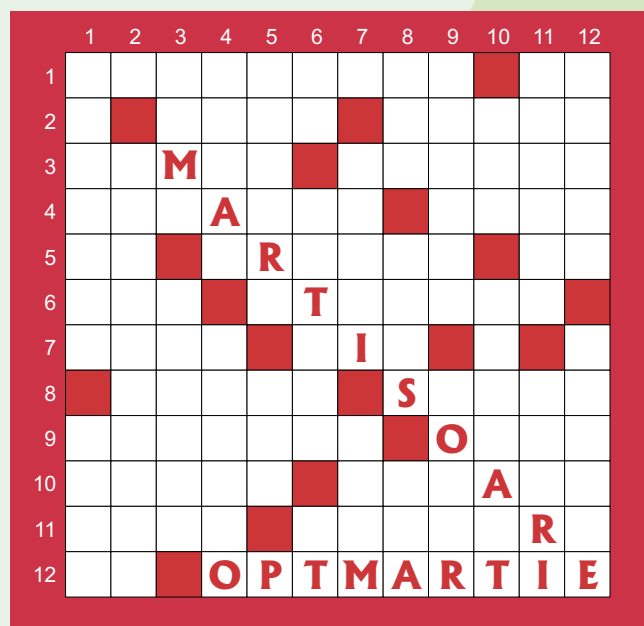
Ioan STOIAN

FANTEZIE...

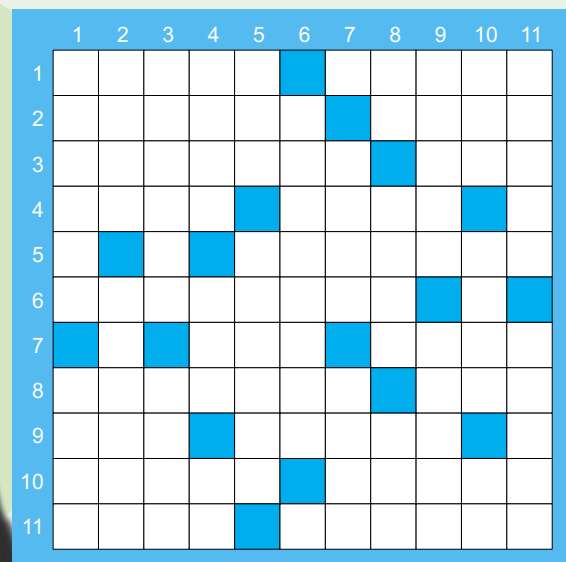
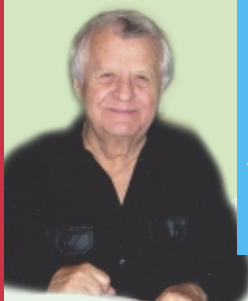
ORIZONTAL: 1) Anotimpul mult așteptat – Din primăvară în primăvară. 2) Nimb – Au forme alungite. 3) Acceptat – Arbust cu frunze ascuțite și cu flori albe. 4) Zăpăcită (reg.) – Leziuni. 5) A făcut ochi! – Plantă cu frunzele compuse din trei foliole – Ion Pătrașcu. 6) Sufragiu – Literă cursivă. 7) Din când în când (var.) – Ued în Algeria. 8) Suprafețe de pământ moștenite (pop.) – Proeminență ascuțită a unui os. 9) Distractiv, vesel – Localitate în India. 10) Drept, țepăn – A impresiona prin strălucire. 11) Aliat – Vorbiri neclare. 12) Perioadă de timp – ...

VERTICAL: 1) Afluent al lalomitei (176 km) – Exces. 2) Locuitori din nordul Dunării. 3) Picioar metric din versificație – Nu fac zgomot. 4) Umezit – Fel de mâncare pregătit din orez, cașcaval, unt și roșii. 5) Răni produse de foc – Podoabă facială. 6) Pentru viitor – Cuarț de culoare galbenă, folosit ca piatră semiprețioasă – Munte! 7) A respira des și greu din cauza efortului – Echipă sportivă. 8) Jucat pe scenă – Cuvânt latinesc folosit în botanică pentru a desemna diferite plante din grădina de zarzavat – Strigățul corbului. 9) Stricăciuni – Cerc imaginar al Pământului. 10) Fata din zăpadă! – Sunet ascuțit pe care îl scoate șoarecele. 11) A așeza în rând – A se alimenta. 12) Galbenul de pe plajă – Dâră, dungă.

Dicționar: RIU, OTUR, OLUS.

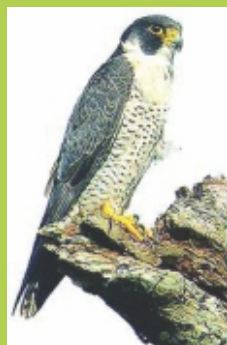
Pagină realizată de **Serghei COLOȘENCO**

DEZLEGĂRI: Fantezie...: PRIMĂVARĂ – AN – R – AURĂ – OVALI – ADMIS – GLADIS – HABAUCA – RANI – OC – TRIFOI – IP – VOT – ITALICA – ARAR – RIU – H – C – OCINI – SPINA – AMUZANT – OTUR – BĂTOS – ECLATA – UNIT – MĂRĂRI – ZI – OPT MARTIE... de primăvară: STELA – CATIA – AURICA – MIMI – FLORICA – LIA – RADA – ANCA – T – A – A – PROFIRA – NATALITA – U – C – ZOE – TITA – TATIANA – TEO – ADA – DIANA – N – BERTA – TANTI – SARA – LIZICA. Darul de 1 Martie: MĂRȚIȘOARE (sôlm + rate + arc). Din fizică: TERMOPIĂ (opt martie). La mărțișor: ȘNURULEȚ (ndsture!).

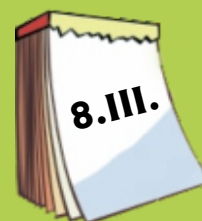
DARUL DE 1 MARTIE

(Triverb eliptic anagramat: 4+4+(3) = 10)

DIN FIZICĂ

(Metagramă anagramată:
XXX XXXTXX –
XXXXXXXXLX)

LA MĂRȚIȘOR

(Metagramă anagramată:
XAXXXXXX –
XXUXXXXX)

Membrele fidele ale Casei recompensate cu 100 lei, cu ocazia lunii Mărțișorului

MEDIUL URBAN

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Domiciliul
1	AGACHI G. LENUTA	Str. Epureanu Nr. 42, bl. C1, sc. A, ap. 1
2	ANGHELUTA ELENA	Str. Poșta Veche nr.10
3	ANGHELUTA I.TUDORA	Str. V. Pârvan nr. 17, bl.D11, sc.A, ap.20, et.4
4	APOSTOL P. NELIA	Str. V. Pârvan nr. 80, bl.S1, sc.A, ap.6, parter
5	BADAC T. VERGINICA	Str. T. Vladimirescu nr.60
6	BALABAN M AURICA	Str. Ep. I. Antonovici nr. 26, bl. N2, sc. A, ap. 13
7	BARNEA V. MARIA	Str. Ep. Antonovici nr. 30, bl. J 3, sc. A, ap. 6, et. 1
8	BARSAN M LITA	Str. Siret nr. 11, bl. D1, ap. 13, sc. A
9	BLOH MARIA	Str. M.Viteazu nr.9, bl.C4, sc.A, ap.9
10	BOBEI I. MARTA	Str. Pictor Adamiu nr.63
11	BOSTACA V. VIORICA	Str. Ana Ipătescu nr. 1, bl. C1, sc. A, ap. 3
12	BOZA MARICICA	Str. Epureanu nr.5, bl.B.3, sc.A, ap.2
13	BUHUS IOANA	Str. Costache Robu nr. 17
14	BURGHELEA I GEORGETA	Str. I.C.Brătianu nr.70
15	CALIN VALENTINA	Str. Liliacului nr.13
16	CAPRARU MARIA	Str. Epureanu nr.53, bl.b2, sc.A, ap.10, et.3
17	CARARI M ELENA DOINA	Str. Bistriței nr.5
18	CHIFANI I. ELENA	Str. Epureanu nr. 20, bl. C2, sc. C, ap. 48
19	BOIDACHE MARIA	Str. Mărășești, nr. 3 bis
20	VASILACHE I. FELICIA	Str. N. Iorga nr. 20, bl. 2, sc. B, ap. 24

MEDIUL RURAL

Nr. crt.	Agenția	Numele și Prenumele	Domiciliul
1	BĂCANI	MIHAILA I. MARIA	Sat. Băcani, Com. Băcani
2	BANCA	BOACA MARICICA	Sat Banca, Com. Banca
3	BANCA	MANEA MARIA	Sat Gara Banca, com. Banca
4	BANCA	CIHODARU ECATERINA	Sat Stoiești, Com. Banca
5	BOGDĂNEȘTI	GIUSCA ELENA	Sat Bogdănești, com. Bogdănești
6	CIOCANI	BERTEA V. GEORGETA	Sat.Ciocani com. Ciocani
7	CIOCANI	GHEORGHE RODICA	Sat Ciocani, com. Ciocani
8	COROIEȘTI	DORU S. MARIA	Sat Mireni Com. Coroiești
9	FĂLCIU	DURCHE AURICA	Sat Fălcu, Com. Fălcu
10	FLORENI	VESEL E. RUXANDA	Sat Floreni, Oras Murgeni
11	FRUNTIȘENI	OLARU ST. MARIA	Sat Grăjdeni, Com. Frunțișeni
12	GHERGHEȘTI	BURCA D. MARIA	Sat Micești, Com. Gherghești
13	GRIVIȚA	DUMA V. MARIA	Sat Trestiana, Com. Grivița
14	GRIVIȚA	ENACHE ELENA	Sat Grivița, Com. Grivița
15	MURGENI	TUDORACHE A. GEORGETA	Oras Murgeni
16	MURGENI	LIPSA GEORGETA	Oras Murgeni
17	POPENI	ARITON S. MARIA	Sat Popeni, Com. Zorleni
18	POPENI	VILITA C. TUDORITA	Sat Popeni, Com. Zorleni
19	PERIENI	ALEXA CEZARINA	Sat Perieni, Com. Perieni
20	PERIENI	ARTENE GEORGETA	Sat Perieni, Com. Perieni
21	PERIENI	CODREANU CULINA	Sat Perieni, Com. Perieni
22	PUIEȘTI	ANGHEL VIORICA	Sat Lălești, Com. Puiești
23	PUIEȘTI	MORARU MARIA	Sat Puiești, Com. Puiești
24	ȘULETEA	BULARDA C. CEZARINA	Sat Șuletea, Com. Șuletea
25	TUTOVA	ARITON C. EMILIA	Sat Bădeana, Com. Tutova
26	VIIȘOARA	BATCU ALEXANDRINA	Sat Viisoara, Com. Viisoara
27	VINDEREI	COMANESCU C. MARIA	Sat Vinderei, Com. Vinderei
28	VINDEREI	FRATILA IOANA	Sat Valea Lunga, Com. Vinderei
29	VOINEȘTI	BOTOI GH. ROZALINA	Sat Voinesti, Com. Voinesti
30	VETRIȘOAI	BEJAN N. EUGENIA	Sat Vetrișoia, Com. Vetrișoara
31	ZORLENI	GADICI N. MARIA	Sat Simila, Com. Zorleni
32	ZORLENI	BOTEZATU NATALIA	Sat Simila, com. Zorleni
33	ZORLENI	MELINTE IOANA	Sat. Zorleni, Com. Zorleni
34	ZORLENI	MUNTEANU GH. TUDORA	Sat Zorleni, com. Zorleni
35	BLĂGEȘTI	CORJOS ANGELA	Sat Blăgești, com. Blăgești
36	IVEȘTI	BEJAN PARASCHIVA	Sat Ivești, com. Ivești
37	IVEȘTI	IVAN I. MARIA	Sat Ivești, com. Ivești
38	IANA	BUZAMAT V. ELENA	Sat Hălărești, com. Iana
39	IANA	COJOCARU I. ZOITA	Sat Hălărești, com. Iana
40	UNȚEȘTI	DRAGOMIR MARIA	Sat Unțești, Com Bogdănești
41	ROȘIEȘTI	CONDURACHE S. OLIMPIA	Sat Rediu, Com. Roșiești

Coordonatori:

Gruia NOVAC
Serghei COLOȘENCO
Nicolaie MIHAI

Tehnoredactare:

Bogdan ARTENE

Adresa redacției:

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR
BÂRLAD

Str. Nicolae Iorga nr.7A, cod 731182

Tel.: 0235 421340 ; e-mail: carpensionari@yahoo.com

Tipărit la S.C. IRIMPEX S.R.L. Bârlad

LISTA SPONSORILOR PE ANUL 2011

S.C. AGRICULTORUL S.R.L., S.C. ALESIMON S.R.L., S.C. All foods distributie S.R.L, S.C. ALPET GROUP S.R.L, S.C. ALTEX ROMANIA S.R.L., S.C. Anturium Producție Comerț S.R.L., S.C. BAMBUS S.R.L., S.C. BERLIN S.R.L., S.C. BIONATIV S.R.L., S.C. BIZMED S.R.L., S.C. CARREFOUR ROMANIA S.A., S.C. CASA HERBA S.R.L., S.C. CLEOPATRA CENTER S.R.L., S.C. CONFECȚII S.A., S.C. CONSTRUCTII CONSULT S.R.L., S.C. COZELVIMON S.R.L., S.C. DACIA PLANT S.R.L., S.C. Damar General Trading S.R.L., S.C. DANTE INTERNAȚIONAL S.A., S.C. DEDEMAN S.R.L., S.C. DIMEX-ELAIMPEX S.R.L., S.C. ENASANPLAST S.R.L., S.C. EPPI PLUS S.R.L., S.C. FARES TRADING S.R.L., S.C. FARMA CLASS INDUSTRY S.R.L., S.C. FINEȚEA S.R.L., S.C. GELIMAN S.R.L., S.C. HIPOCRATE 2000 S.R.L., S.C. HOFIGAL EXPORT IMPORT S.A., S.C. INFO TRUST S.R.L., S.C. INFOLOGIC S.R.L., S.C. IRIMPEX S.R.L., S.C. LIKOMAR COMPROD S.R.L., S.C. MARALCOM S.R.L., S.C. MEDICA FARMIMPEX S.R.L., S.C. MEDSOFT S.R.L., S.C. METRO CASH&CARRY S.R.L., S.C. MISAVAN INVEST S.R.L., S.C. OTED GRUP S.R.L., S.C. PONTICA INVESTMENT S.R.L., S.C. PRONAT S.R.L., S.C. PROVITA NUTRITION S.A., S.C. REITER TRADING S.R.L., S.C. REMUS GRUP S.R.L., S.C. ROLIMAX S.R.L., S.C. ROMSOUND S.R.L., S.C. SANO VITA S.R.L., S.C. SILVESROM S.R.L., S.C. STAVROFORES S.R.L., S.C. STINGTOR S.R.L., S.C. Zolvadasz International S.R.L., FOCA SILVIU CRISTIAN P.F.A., FUNDAȚIA MEDICER BIOS, IONESCU M MIHAIL, Salariați BANKPOST, Salariați BANCA ROMÂNEASCĂ, Salariați Primăria Vinderei, Salariați PYRAEUS BANK, APOSTOL ALEXANDRINA, BOCAN SORIN, BOSTACA MIHAELA, BUDEANU MARIA, BURGHELEA LUCICA, BURGHELEA MIHAELA, BUȚA LENUȚA, CAPRĂ DANA LAURA, CARAGICĂ MAGDALENA, CHELARU DANIELA, CHITUȚĂ FROSICA, CIOBÎCĂ PARASCHIVA, CLISU PAUL CRISTIAN, COCIOABĂ ELENA, CODREANU TATIANA, COMAN MARIANA, COMĂNESCU CLAUDIA, COZMA CRISTIAN CĂTĂLIN, CROITORU CORNELIU, DIMA DUMITRU, DOMINTEANU DANA, DORNIANU RODICA, DUMITRAȘCU EDITH, EPURE IOAN, EPURE MIHAI, ERMESA NECULAI, FERARU GRIGORE, FILIP STELIAN, FITCAL MIRCEA, FITCAL SILVIA, GAVRILĂ MARIANA, GAVRILĂ MIRELA, GÎLEA CONSTANTIN, GRIGORE DOINIȚA, GUȚU FLORIN IRINEL, GUȚU MARIA, HELGIU ALINA, HOBJILĂ AUREL, HOZU LENUȚA, HRISCU CRISTINA MIHAELA, HRISCU VLAD ANDREI, HUȘTIU MARIANA, ICHIM LAURENȚIA, IFTIMIE VIRGINIEA, ILIE MIHAELA, ILIE MIRCEA LUCIAN, ILIE NICOLETA, IRIMIA IONEL, IVAN AURA, LICĂ ION, MIHAI LENUȚA, MIHAI NICOLAIE, MIHĂILĂ CORINA, MIHĂILĂ DORINA, MIHĂILĂ GHEORGHE, MIRON ALEXANDRU, MUNTEANU SORIN, MUNTIANU MARIA, NEAGU MARIANA, NECULA IONEL, NENIȚA PETRU SORINEL, NESTOR GABI, NICA MARIA, OLARU IOAN, PARFENE CONSTANTIN, PARFENE IOANA, PAVEL LIVIA, PÎRCIU TINCUȚA NICUȚA, PODARU ILIANA, POPESCU ANIȘOARA, POSTOLACHE DANIEL, POTÎRNICHE DANIELA, POTÎRNICHE VIRGIL, PUIU ANDREI, RADU EUGEN, RÂMBOI GHEORGHE, RÂNCU LIVIU, RÎNCU GEORGETA, RÎPAN ADRIANA, RÎPAN RODICA, ROIBU CRISTIAN, ROTARU FLORINEL, RUSU CRISTIAN, SILION GABRIEL, STAN LEONIDA, STOIAN IOAN, ȘIBERESCU TINCUȚA, ȘIBERESCU VIOREL, ȘTEFĂNICĂ TEOFIL, TĂNASE VERUȚA, TEODORU TUDORIȚA DANIELA, VELICA GHEORGHE, ZANET RODICA.

VALOAREA TOTALĂ A SPONSORIZĂRILOR = 188.212 lei